

BRUNA

FAGKRITISK ★ FRONTBLAD

15

11.3.77

INDHOLDSFORTEGNELSE.

Indledning v. FBG

Den alternative rådgivning i Immervad og Fronthuslokalerne
Om Immervadrådgivning, terapi mm.

DSH

Fagkritik Jura - en socialistisk retshjælp

Om Musoc

fra psykologi - om den studentropolitiske situation

Orientering omkring FFAU

v. A.U. Lund

Undervisningsboycot på JFS

Værtshuset - spisehuset

- gruppens oplæg til strukturdebat

i MF

Fagtryk - mangfoldiggørelser febr. 77

kort om prispolitikken i værtshuset

Retningslinjer i brug af trykkeriet

bliver indlagt som midtersider

DEADLINE FOR FB-16
ONSDAG D. 30 MARTS KL. 12.00
FRONTHUSET

s. I - 3.

s. 4 - 7

s. 8 - 19

s. 20 - 25

s. 26 - 31

s. 32 - 43

s. 44 - 46

s. 47 - 52

s. 53 - 57

s. 58 - 66

s. 67 - 74

s. 75 - 76

I.

Indledning ved FBG.
Vi er meget kedede af - at det har taget så lang tid inden dette FB kom på gaden! Problemet har især været, at der er usikkerhed om den økonomiske dækning til fortsat udsendelse af bladet. I forbindelse med reorganiseringen af FT (som nu er sat på skinner) og overgangen til ny FT-gruppe, og også trykkeriets selvstændiggørelse, kunne vi ikke regne med at få grønt lys til at belaste økonomien. Foreløbig finansierer vi nu dette nummer over AU-midlerne (kontingenter), og der skulle være mulighed for at hoste op med flere numre på den måde - forudsat at der bliver betalt kontingenter rundt omkring!

En konsekvens af reorganiseringen af FT er, at FBG nu arbejder snævert sammen med FT, hvilket på langt sigt skulle kunne løse både de økonomiske problemer og give muligheder for et indholdsmæssigt samarbejde. Her tænker vi specielt på etablering af FTs og FBGs kontaktnet af grupper på fagene og rundt om i landet, grupper som kan inddrages i arbejdet med bestemte tekster, sættes i kontakt med hinanden, og fungere i forhold til FB i meget videre udstrækning end det har været tilfældet hidtil - dvs. holdes fast på at frontgrupper skal informere om hvad de laver, så isolationerne kan brydes! (Se også oplægget om AU).

FBG har holdt flyttetag og bor nu sammen med FT på 2.sal i forhuset, Mejlgade 53, tlf. 19 22 55. Al post - også indlæg! - sendes til denne adresse, ikke til medlemmer af FBG personligt. Ellers kokser det.

Dette nummer (og fremtidige) DISTRIBUERES og ANNONCERES som FB 14 blev det: Personlig afhentning i Fronthuset (2.sal forhuset) mod erlæggelse af 1,- kr.7eks. og der kommer plakater op alle steder hvor mange frontfolk kommer. Sidste gang gik foretagendet godt, der er hentet ca. 400 eks. og vi mener det er et godt udtryk for den reelle læserskare - helt fint! Mange hente de til hele grupper og det er en god idé, vi vil bare gerne ha jer til lige at skrive på den seddel der ligger fremme, hvor I så henter til og hvor mange! OK?

Musoc

Artiklen er skrevet dels som en introduktion for udenforstående og interesseret musocpublik, og dels som et oplæsning af diskussioner internt i Musoc til brug for videre diskussioner. Deraf den lidt underlige blanding af artikel og diskussionsoplæg. Artiklen blev diskuteret på det seminar, der afholdtes d. 5.-6. marts, hvor socialistiske grupper fra Jylland mødtes for at diskutere fælles problemer og erfaringer i forbindelse med socialistisk musikpolitik.

Socialistisk lokalavis - frontfunderet.

Steffen Bjerre opfordrer til fælles overvejelse af mulighederne for at etablere en socialistisk lokalavis med udgangspunkt i FF. Vi forventer at kunne bringe mere om forslaget og debatten om det i senere numre.

Undervisningsbojkot på Jydsk Fritidspædagogseminarium.

Et hastigt men informationsmættet arbejdsblad om bojkotten på JFS 21.-24. februar. Baggrunden for aktionen mod nedskæringerne i konferencetimer (praktik) beskrives, og PL og BUPLs rolle analyseres.

Kvindegruppen på medicin.

Q-gruppens oplæg til MedicinerFrontens strukturdebat d. 20.11.76 behandler problematikker, som slet ikke er begrænset til MF. Det tog sin tid - alt for lang - men nu kan vi altså faktisk bringe det første oplæg om kønsrolleproblemer i fronten i FB! Problemerne hedder hierakier, pamperisering, kvalifikationsræs, ansvarlighed og seksualitet. Og det bliver de sgu ved med at hedde, selv om man snakker nok så meget uden om !!

Psykologi.

Den studenterpolitiske situation på psyk. behandles i et indlæg fra en gruppe fagfronts-folk, som udtrykker gruppens diskussioner og konsensus. Indlægget er også en invitation til samarbejde, til andre frontgrupper. Gruppen formulerer sig på det universitetseksterne engagement, samarbejde mellem studenter, social- og sundhedsarbejdere og arbejdsløse, og behandler også undervisningens og studenternes organisering på psykologi.

Juridisk rådgivning

i Fronthuset. Om dette emne bringer vi en række indlæg, som for en dels vedkommende er et par måneder gamle, andre nye. Det har været diskuteret siden efteråret, hvordan en retshjælpsgruppe kunne operere i/ud fra Fronthuset. I første omgang havde Immervadrådgivningen fået et højest uformelt tilsagn om et lokale - deres ansøgning, som senere kom ind, er det første papir i rækken. Når Immervad senere fik afslag, var det begrundet i holdningen i Jur-fronten og DSIF-gruppe, som koo-gruppen i Fronthuset mente måtte være de første til at tage stilling til retshjælpsproblematikken, som grupper inden for fronten. DSHs oplæg er stykket sammen af 1) deres og Jur's indstilling til koo-gruppen om Immervad (negativ), 2) FT 54-gruppen, DSHs, kritik af Immervad, og 3) et afsnit fra FT 54 om alternativ rådgivning mm.

Resultat: Jur's retshjælpsgruppe opererer ud fra Fronthuset, på det grundlag som de formulerer i det næstsidste oplæg i stakken. Det sidste papir er fra Jur's arbejdsretsgruppe som har udarbejdet en analyserende pjeces. (Beklager at dether ikke reflekterer de politiske positioner i historien, de fremgår af 'materialesamlingen'.)

Fronthuset vartshus

FRONTHUSET'S VERTSHUS

Har åbnet (1.februar):

FRONTHUSET'S SPISEHUS

Har åbnet (1.marts):

Disse gladelige begivenheder har formodentlig givet genlyd langt ud i fronten, der har i hvert fald været tryk på hærnede i den første måned og det tegner godt for miljøet i Fronthuset.

Værtshugruppen skriver om sin organisering, den måde værts- og spisehuset drives på (det første radikale forsøg på i FF at undgå at centrale aktiviteter udarter centralistisk), opfordrer grupper til at melde sig til perioden maj-oktober (!!) og skulle ha skrevet om madpolitikken i spisehuset. Det har vi til gode til næste nummer, men smag selv!

Der er måske grund til også her at understrege, at baggrunden for øl og spiritus-priserne i værthuset simpelthen er, at hele husets drift finansieres heraf. Således er lokaler gratis, mad meget billig, mælk, sodavand og kaffe/te ligeså !!
Velbekomme...

Orientering om FFAU.

Der var engang et organ, som hed FFAU. Om det skriver sekretæren, A.U. Lund, som snart regner sig lige så forhenværende i den sammenhæng som selve organet i realiteten er. Spørgsmålet er så, hvad sætter vi i stedet, og hvordan koordinerer vi de stadig mere arbejdsdelte frontaktiviteter, når det ikke kan være i et sådant centralt organ? HC skriver om tendentielle arbejdsdeling i fronten, og om de muligheder der må være i at forsøge at reorganisere tværfrentlige formidlinger fra enkeltfrontniveau, gennem bla. den basisorganisering, som man mange steder arbejder på.

Frontbladet kan også drages ind her, specielt kan det drages ind af basisgrupperne, som - stadig - må tænke FB med i arbejdet. Vi følger til, at også styringsgrupperne i Fronthuset må forholde sig offensivt til dette problem, for at sikre husets integration i fronten.

Liste over FAGTRYK-mangfoldiggørelser (Fagtryk-tryk).

Er med fordi der er kommet en del nye til...

Oplæg fra trykkergruppen.

Har kun halvdelen af red. set før trykstart.

DEADLINE

FOR NÆSTE FRONTBLAD (16)

ONSDAG D. 30. MARTS

KL. 12⁰⁰ I FRONTHUSET

Den nedenstående artikel er skrevet for Socialrådgiver- og Jurafaculteten og stalling til, om Immervadrådgivningen kunne flytte ind i de Frontlokaler (Fronthuset, Mejlgade 53), som rådgivningen havde fået lovning på af den daværende husgruppe.

Da Den alternative rådgivning i Immervad i nær fremtid opretter en afdeling i Rosensgade/Knudørlysegadekvarteret, og har lovning på et fånes lokaler i Mejlgade 53, Fronthuset, vil vi gerne give en kortfattet beskrivelse af, hvem vi er, og hvad vores intentioner er med at flytte ind i ovennævnte kvarter.

Immervadrådgivningen er en alternativ rådgivning i den forstand, at ingen tilknytning har til det offentlige hjælpe/behandlingsystem, at den er åben direkte til gaden, at der ingen journaler findes, at brugerne kan være anonyme (avis de ønsker det), at hjælpen i vid udstrækning er gratis, samt at vi medarbejdere ikke får løn. At vi er en alternativ rådgivning vil også sige, at vi ser os i et oppositionelt forhold til den tilpassende, harmoniserende og resocialiserende funktion, som det offentlige hjælpe/behandlingsystem har.

Vi har eksisteret (med stort gennemtræk af medarbejdere) i 2 1/2 år og har i denne periode haft kontakt med ca. 700 brugere, fordelt på alle klasser.

Vi er på nuværende tidspunkt 13 personer, bestående af socialrådgivere, jurister, pædagoger, sygeplejersker og psykologer, hvoraf nogle er færdige og andre er studerende, samt 2 praktikanter fra den Sociale Højskole.

Vi arbejder i rådgivningens første tid især med social politiske sager: med at hjælpe folk til at få deres lovmæssige rettigheder opfyldt overfor socialforvaltningen, med at oplyse folk om deres rettigheder, med at lære folk hvad slags spil man skal spille for at få mest muligt ud af systemet, med at anke afgørelser d.s.v. og samt med at få offentligt ført sager, hvor socialforvaltningen overtrådte deres bekendtgørelse (f. eks. omkring fjernelse af børn).

Igennem arbejdet forsøgte vi at bevidstgøres brugerne om de samfundsmæssige forhold, som havde bragt dem i en hjælpssøgende situation, samt om at man kan kæmpe mod systemet.

Vi har kørt et projekt omkring ankenemlighederne, som er blevet grebet foringede i forbindelse med Bistandslovens indførelse, og i Folkettinget, og fik vores indsigelser med som en kommentar til loven.

I det sidste år er vi i stigende grad kommet til at fungere, som en terapeutisk/psykologisk rådgivning, og har indenfor dette felt for- søgt at udvikle en "politisk terapi", som inddrager de samfundsmæssige forhold til det terapeutiske arbejde, som udskifter den humanistiske svigdomsmoder/forståelse med en marxistisk/materielistisk, og søger at få brugerne til at "organisere" sig politisk, især i de pro- blemspecifikke grupperinger, som Rødstrempenne, Mandøbevægelsen, Kvin- der mellem 40 og 60 o.s.v.

(I RELATION TIL ØVENNEVANTE)
Vi har et "subgruppeprojekt" kørende, hvor vi har kontaktet og levet en oversigt over alle de "politiske" grupperinger (ca. 40), der findes i Århus området, med intentionen om at få en udveksling og et samarbej- de igang (med især dem, der arbejder på nogenlunde samme "projekt" som vi gør.)

Vi har desuden været involveret i at koordinere arbejdet i de alter- native rådgivninger på Landsplan - der findes ca. 100, og i at få disse til at organisere sig på et socialistisk grundlag, Vi har og- så samarbejdet lokalt, med de (ca. 6) alternative rådgivninger, der findes i Århus.

Politisk begyndte rådgivningen på et humanistisk stæsted, men har ud- viklet sig til et fælles socialistisk, (og er nu ved at nærme sig et "marxistisk", HVAD DETTE SÅVISTÅR FOR).

For 2 år siden gik vi igang med at undersøge mulighederne for at op- rette en ikkæmmeret lokal miljørådgivning i Rosensgade (Knuderiåsgade) Kvarteret efter omforning fra den daværende Rosensgadeklub (for børn) og Beboerforening (i Rosensgadekvarteret).

Vi havde på daværende tidspunkt en intern debat om hvilken målgruppe, vi skulle orientere os imod, og kunne i Røsensgadeprojektet se en mu- lighed for at komme til at arbejde med og for arbejderklassen og for de samfundsmæssige mest undertrykte grupperinger -- socialforsorgs klienter, enlige forsørgere, fremmedarbejdere, prostituerede, narko- maner, pensionister, som kvarteret rummer.

OVERVEJELSE
Vi var (og er) utillfredse med den ~~teoretiske~~ terapeutiske retning, som rådgivningen udviklede sig imod isænen de problemer, som brugerne kom med, og kunne i Røsensgadeprojektet se en mulighed for at gå ind i miljøarbejde.

Vores lokaler i Immervad ligger på 3. sal, er klinisk omgæde og lig- ger midt i forretningskvarteret, hvilket betyder, at vi får brugere fra hele Århus (Jyllands) området, at vi kun har nogen lidt til- knytning til brugerne, konkrete daglige praksis.

(genarbejde af Mør)

6
Dette ville vi kunne få ved at blive en miljørådgivning.
Området er et af de socialt hårdtstøt belastede områder i Århus, og der er brug for alternative hjælpemuligheder og en organiseret, poli- tisk kamp.

Det er vigtigt, at få en beboerforening til at fungere, som kan bekæmpe de tydelige tendenser, der er i retningen af at tvangsfor- flytte (gennem huslejestigninger og saneringer) arbejderklassen til betonskumene, samt at få ændret den "forretningskvarter og parkerings- plads"orienterede saneringsplan, der ligger for området, samt at få fjort kvarteret menneske og BMAE venligt, at få trafikker ud af om- rådet, fjernet "volden" fra gåderne o.s.v.

Vores formål med at lave en lokal/miljørådgivning er:

1. at vi kan komme til at arbejde for og sammen med de målgrupper, som vi føler os politisk solidariske med.
2. at vi kan få kontakt med de materielle livsvilkår, som skaber de grundlæggende problemer.
3. at vi kan komme til at arbejde sammen med og støtte de selvorga- niseringsbestrebelse, som findes i kvarteret: beboerforeningen, fremmedarbejderklubber, alternative børneklubber o.s.v.

Vi valgte at både, om vi kunne låne lokaler i Fronthuset ud fra føl- gende overvejelser:

1. de ligger fantastisk velegnet, idet vi naturlig vil få korttæt med dels Rosensgadekvarteret og dels Knuderiåsgadekvarteret,
2. at de ligger direkte ud til gaden (i forhuset),
3. at vi kan låne dem (solidarisk) gratis - hvilket vores økonomiske situation nødvendiggør,
4. at placeringen i Fronthuset vil give os samarbejdsmuligheder med andre rådgivningsgrupper, som arbejder på parallelle projekter (evt. i enkeltfront regi), samt give os et teoretisk bagland. Mange af os er frontmedlemmer (+ psyk. 2 udf.) og kunne tænke os at få intergreret vores "projekt" i disse rummer.

Vi har ikke på noget tidspunkt set os selv som "Fronthus-rådgivning", og regner ikke med at fungere som en rådgivning for Fronthuset med- lemmer, men vil selvfølgelig stille vores viden ~~til rådighed~~ og ~~til rådighed~~ til rådighed.

Vi regner med at begynde med at holde åbent hvert tirsdag fra 17 til ca. 22 og senere også hver torsdag på samme tidspunkt.

Vi skal således kun disponere over lokalerne i lidt tid, og regner selvfølgelig med, at disse også skal bruges til andre formål.

Formelt kontaktede vi husgruppen i september, og de fik nogle materi- aler, som beskrev vores hidtidige praksis og udvikling, som de skulle

Om Immervadrådgivning, terapi, mm.
oplæg til afklaring og til diskussion.
v/ "Socialpolitik efter '45"-gruppen, fagkritikken, DSH.

Vi vil undlade at komme med direkte kommentarer til Immer-
vadgruppens tilbagelagte oplæg.
Blot må vi konstatere, at Immervadrådgivningens ansøgning om
lokaler i fronthuset rejste en del problemer mht. beslut-
ningsprocesser i forhold til fronthuset. Derfor den megen
forvirring. Men det er vigtigt, at beslutninger om, hvem
der "indsluses" i fronthuset ikke skal træffes af enkelt-
personer, men må diskuteres i større frontssammenhæng, -
specielt i de frontgrupper, som har særlig begrund for at
kunne gå ind i diskussionen. (Men jo vigtigere beslutningerne
er, jo flere bør være inddraget i dem - frontbladet kunne
måske medvirke her?)
Osse i fagkritikken på DSH er diskussionerne om rådgivnings-
virksomhed, og især om terapi, usklarede - eller kun så
småt begyndt.
Oplægget her skal derfor ikke tages som et fælles oplæg fra
hele fagkritikken DSH, - men er een gruppes oplæg.

Og vi har valgt at lade oplægget bestå af optryk af 3 papi-
rer, nemlig:
1. Et oplæg fra "socialpolitik efter '45"-gruppen til et
fagkritikstormøde DSH 15. dec., hvor der skulle træffes
en eller anden beslutning mht. Immervad.
2. DSH- og jur.-frontens fælles indstilling vedr. Immervad.
3. Som et indledende debatoplæg til en af de diskussioner,
som vi mener er mere interessante end spørgsmålet om Im-
mervadrådgivningen skal være i fronthuset eller ej (men
som har ret afgørende betydning for en sådan beslutning),
- optrykkes et afsnit fra Fagtryk 54 (Arbejdsrapporter til
socialpolitikken efter '45). Det drejer sig om afsnit
5.7. "Alternative terapier", der i teksten indgår i et
større afsnit om socialrådgiverens erhvervsfunktion.
(Til en uddybning af dette enkelte afsnit henvises derfor
til hele teksten).
Vi mener, det er vigtigt at gennemhulle illusioner om "fri-
gørende terapi" - men for at undgå misforståelser: Vi skal
naturligvis ikke blot sidde og dyrke bøger, - hvorfor vi
osse har medtaget afsnit 5.8. om "kritisk praksis" som af-
runding på dette debatoplæg.

7
i en intern afklaring om vi kunne låne lokalene, og ca. 14 dage ef-
ter fik vi et positivt svar.
HÅNDTAVSNUMMER: 2222222222
Vi har derefter fået indstaleret vores telefon, og har ventet på,
lokalerne blev tomme, så vi kunne komme igang med at gøre dem stensl -
samt skaffet korttidsstationerede militærnægtere, til at hjælpe med
dette.
Med kammeratlig hilsen
på Immervadgruppens vegne
Niels Peter Agger

Socialrådgiverfronten og juristfronten har konkluderet; "vi kan ikke
anbefale, at Immervadrådgivningen får lokaler i Mejlgade 53 på nu-
værende tidspunkt, men understreger meget udtrykket "på nuværende
tidspunkt". (Indstilling til FP's koo.)
Immervadrådgivningen vil meget gerne, at de offentligt begrunder den-
ne konklusion, samt præciserer om "på nuværende tidspunkt" indicere
et beslutnings tidspunkt på denne side af revolutionen, ~~ikke~~
(Telefonregningen, militærnægterne, bolignægterne ... og vi venter.)

14. dec. 1976

1. Til fagkritikmødet 15. dec. 1976

Vi har i "socialpolitik efter '45"-gruppen diskuteret spørgsmålet om rådgivningsvirksomhed i fronthuset generelt og specielt i tilknytning til Immervadgruppens eventuelle lokale/indgåen i fronthuset. Vi har lavet dette oplæg skriftligt for at disse synspunkter kan indgå i gruppediskussionerne.

Generelle overvejelser om "rådgivning" i fronthuset.

Vi forestiller os - hvis der skal etableres en form for rådgivning i fronthuset - at fronthuset bliver det formidlende led - f.ex. via aktionsfonden - hvor enkelte fagråder (f.ex. jur.fronten, psyk.fronten, os selv) kan inddrages i konkrete arbejdsopgaver. Dvs. ikke etablere egentlig rådgivning med kontor osv., men derimod bygge videre på de erfaringer, vi har haft med samarbejdet med metalarbejds- løshedsudvalgets socialgruppe og mht. strejkestøttearbejde, og videre diskutere de tanker, jur.fronten har haft mht. etablering af rådgivningsvirksomhed i fronthuset.

Hovedpunkter i disse tanker:

- formålet med rådgivningen skal være at afdække juræens samfundsmæssige funktion.
- Rådgivningen skal have en fast defineret "målgruppe", forstået som socialistiske alliancepartnere - ex. SAK, fagoppositionelle grupper, beboergrupper.
- ikke rådgivning af enkeltpersoner - men fronthuset kun kontaktfremmingssted.
- ikke blot færdigpakkede juridiske løsninger, men diskussioner med de involverede grupper osse om juræens samfundsmæssige funktion.

Vi mener, det er vigtigt at videreføre denne diskussion, og at debatten ikke afspores.

Konkrete overvejelser og problemer mht. Immervadgruppen.

- Immervadgruppen består af ikke frontaktive personer (med enkelte undtagelser) - dette gælder især den gruppe, der er på tale til evt. indgåen i fronthuset. Dvs. en udefra

kommande aktivitet, som ikke ligger i forlængelse af hidtidig frontarbejde.

- Gruppen har på forhånd et fastlagt indhold i deres arbejde og har ikke ønsket diskussion af dette.
- Vi ser i Immervadgruppens arbejde en kraftig tendens til en fortsættelse af sædvanlig individuel terapi - en tendens vi ikke ønsker skal indgå i mulige opfattelser af fronthusets ansigt(er).
- De overvejelser, vi har set fra gruppen om fremtidigt arbejde (bl.a. byggende på socialistiske patientkollektiver), mener vi må diskuteres noget grundigere inden vi mener det forsvareligt at lægge navn til iværksættelse. Hele terapidiskussionen bl.a. - og hvem skal bevidstgøre hvem?
- At lade Immervadrådgivningen stå for rådgivningsvirksomhed i fronthuset ville være at konkludere en diskussion om rådgivningsvirksomhed næsten før den er begyndt. Og konklusionen ville for os at se være i en helt anden retning end de foreløbige overvejelser, vi har gjort - jfr. det generelle afsnit.
- Vi vil gerne være med til at få gang i diskussionen om rådgivningsvirksomhed og om terapi - osse gennem frontbladet.
- Iøvrigt har vi indtryk af, at valget af lokale i fronthuset mere er udtryk for akut lokalebehov i området end for et politisk valg.

Konkluderende mener vi altså ikke at vi på nuværende tidspunkt skal give grønt lys for Immervadgruppens tilknytning til fronthuset. Og vi mener de fortsatte diskussioner ikke afklares på kort tid.

kammeratlig hilsen

socialpolitik efter 45-gruppen

Indstilling til fronthusets koordineringsgruppe. vedrørende Immervadrådgivningens ønske om lokaler i Mejlgade 53 fra fagkritik juras retshjælpsgruppe og fagkritikgruppen på Den sociale Højskole.

På koo-mødet den 2.11.76 besluttedes det på baggrund af Immervadrådgivningens ønske om lokaler i Mejlgade 53, at arrangere fællesmøder mellem Immervad og fagkritik jura/fagkritikgruppen

11

på DSH. Der har nu været holdt møder mellem Immervad og fagkri-
tikgrupperne. Efter fællesmøder mellem folk fra jura og DSH,
følger her vores fælles indstilling.

Immervad er en gruppe personer, hvoraf nogle er frontaktive,
mens de fleste ikke er frontaktive. Vi mener derfor, at det er
nødvendigt, at man i FF orienteres om og drøfter Immervads po-
litiske grundlag og politiske praksis inden en eventuel ind-
flytning i Mejlgade 53.

Politisk grundlag: på de afholdte fællesmøder er vi blevet o-
rienteret om, at Immervad ikke på nuværende tidspunkt har et
formuleret politisk grundlag. Årsagen hertil er ifølge Immer-
vad især den historiske udvikling som Immervad har været igen-
nem.

Politisk praksis: på møderne og gennem en artikel, som folk fra
Immervad har skrevet til Dansk psykolog nyt: "terapi som poli-
tisk praksis" har vi fået et indblik i den nuværende praksis.
Denne har især bestået af individuelle terapi-forløb med ho-
vedvægt på psykologisk terapi, førende frem til forståelse
af, at klientens problemer hænger nøje sammen med samfundets
opbygning. Flere klienter er kanaliseret ind i kvinde- og man-
debevægelserne. Immervad kritiserer selv denne form for be-
handling med individuelle forløb. For at forsøge at sætte sig
ud over dette har Immervad således ønsket at flytte til et be-
boerområde med mulighed for at indgå i samarbejde med ekssi-
sterende grupper. En del af begrundelsen for at spørge i Mejl-
gade er således, at Mejlgade 53 kan løse et sådant akut behov
for lokaler (gratis).

Målgruppe: det er på møderne blevet klart for os, at man fra
Immervads side i højere grad end nu vil vurdere de problemer,
man bliver præsenteret for. Dog er målgruppen efter vor mening
alt for uafklaret, jfr. afsnittet om politisk praksis. Immer-
vad har ikke, som en rådgivning kørt af frontfolk ville få,
baggrund i teorigrupper. Den måde, Immervad arbejder på, har
gjort, at den konkrete rådgivning har været det vigtigste,
og at man også efter Immervads egen opfattelse har ofret te-
oretiske alt for lidt opmærksomhed. Immervad har også i Mejl-
gade tænkt sig at etablere et kontor med fast åbningstid. Det-

12

te medfører efter vor opfattelse fare for at fortsætte med
individuelle forløb for dog at have noget at lave. Der er så-
ledes fare for at en sådan rådgivning oftere virker tilsigterende
end afdækkende af samfundets modsætninger.

Teoriarbejdning: Immervad beklager selv, at alle ikke har
været igennem teoretisk, politisk skoling, samt at man har
for lidt tid til refleksion over arbejdet. Artiklen "terapi som
politisk praksis" lægger op til en større diskussion omkring
terapi. Vi vil tage initiativ til denne i FF og mener, at den
må afklares i højere grad end den er nu, før immervad får kon-
torer i Mejlgade 53, idet man ellers risikerer at kunne konklu-
dere en diskussion før den er begyndt.

Beboerarbejde: det må efter vor opfattelse afklares om den råd-
givning Immervad vil køre kommer i konflikt med områdets 2 be-
boerforeninger, og i bekræftende fald om dette er ønskeligt.
Vi foreslår, at koo tager sig af denne opgave.

Socialistisk rådgivning: Immervad er internt enige om at forstå
sig som en socialistisk rådgivning og at arbejde som en sådan.
Der er derimod ikke enighed om at markere sig sådan udadtil.
Vi mener man ikke bør kunne undgå dette, hvis man vil arbejde
i eller fra Mejlgade 53.

Konklusion: vi kan ikke anbefale at Immervad får lokaler i Mejl-
gade 53 på nuværende tidspunkt, men understreger meget udtryk-
ket "på nuværende tidspunkt".

Det blev på fællesmøderne klart, at der ikke er baggrund for
samarbejde mellem Immervad og fagkritik juras retshjælpsgruppe
og fagkritikgruppen op DSH har ikke konkrete planer om rådgiv-
ningsarbejde.

Vi har således opfordret Immervad til at præsentere sig selv
gennem en artikel i frontbladet - ligesom fagkritik juras rets-
hjælpsgruppe har tænkt sig at fremlægge sine planer der. Des-
uden mener vi, at de nævnte målgruppe/beboerarbejde-diskussio-
ner samt terapidiskussionen må afklares, og vi vil tage initia-
tiv hertil sammen med Immervad-rådgivningen.

I frustrationer over at skulle handle ud fra borgerlige fordringe
 jede synsvinkler opstår forsøge på at udforme alternative te-
 rapier, som indholdsmæssigt skulle have politiske perspektiver
 i socialistisk retning. Det gælder f.eks. den "politiske tera-
 pi", som udvikles i relation til den alternative rådgivning i
 Immervad i Århus.
 I en artikel (til Dansk psykolog nyt) om "terapi som politisk
 praksis" indledes

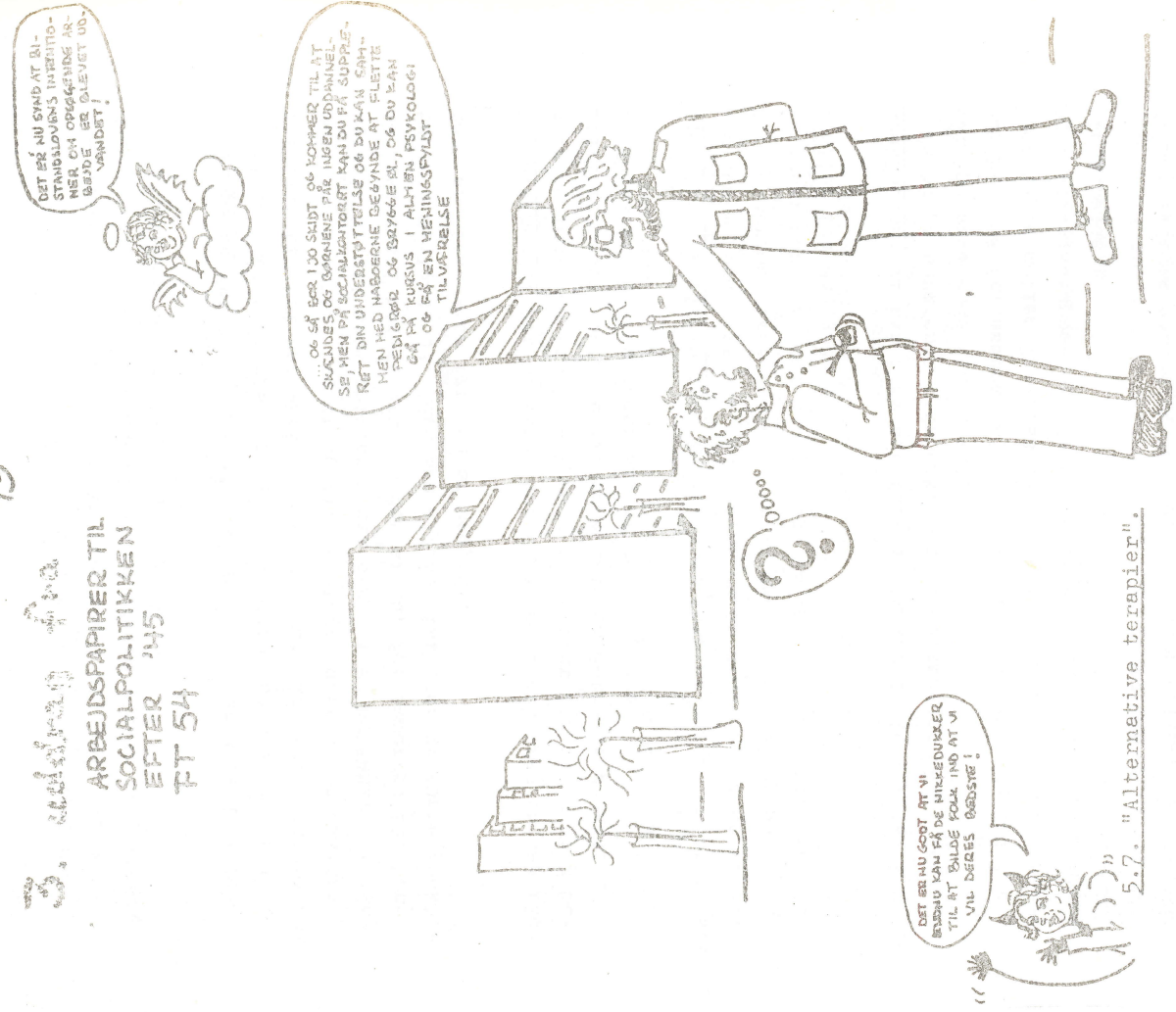
" I Dansk Psykolog Nyt har der i foråret 1976 været
 ført en kraftig debat mellem kursusagere, der sælger
 deres terapiprodukter direkte på det åbne marked, og
 kliniske psykologer, der sidder solidt forankrede i
 det officielle systems behandlingsinstitutioner.
 Debatten har drejet sig om terapi uden teori og om-
 vendt, og om hvem der var mest benågede til at ud-
 føre "tilpasningsarbejdet" på den videnskabelige mest
 forsvarlige måde.
 Jull-Jensen og især Peter Storm har korrekt påpeget,
 at diskussionens fokus var forkert, og at omformende
 til at fungere bevidstgørende om forbliven i "so-
 cialistisk praksis", undertrykkende klasesamfund."
 (vores understregning) (89)

Lidt senere formuleres videre, at terapien skal gøres til "et
 politisk våben imod den generelle undertrykkelse."
 Vi er enige i, at det for socialister drejer sig om at se te-
 rapi i dens samfundsmæssige funktion. Derfor kan det dog godt
 have mening for borgerlige psykologer at diskutere hvis model
 der har størst effekt for "tilpasningsarbejdet".
 Vi er derimod ikke enige i, at vores opgave dermed bliver at
 omforme terapien så den fungere bevidstgørende om og som vå-
 ben mod undertrykkelse. Dette er nemlig en umulighed - og
 opgaven er stillet forkert.
 Meget af den kritik, der hidtil er blevet rejst mod terapier-
 ne har gået på, at de forskellige teorier ikke begriber modsæt-
 ningerne i klasesamfundet, at de virker på et overfladeplan,
 at de virker tilsilørende og undertrykkende, og at de aldrig når
 frem til de væsentligste årsagsforhold til problemernes op-
 komst.

Denne kritik har ofte ført til konklusionen, at så kunne de
 heller ikke behandle - dvs. en teoretisk forkastelse af tera-

(89) N.P. Agger og Janne Richard: Terapi som politisk praksis.
 stencillat 1976.

ARBEJDSPAPIRER TIL
 SOCIALPOLITIKKEN
 EFTER 1945
 FT 54

Indsigten i de samfundsmæssige forhold, der betinger sociale
 problemer og kritikken af både den psychoanalytiske efterrapren
 og modeterapierne medfører naturligvis et kvalitativt andet ud-
 gangspunkt for opfattelsen af egen funktion.
 Dette fører let til frustrationer over, hvad en socialistisk
 socialarbejder kan gøre indenfor de rammer, hun/han fungerer i
 som socialarbejder - og er tvunget til at handle indenfor.

pi (p.g. af manglende effektivitet). Men denne forkastelse bliver politisk handlingsslammende når det viser sig, at flere terapiformer faktisk kan fremvise høje behandlingsprocenter. Den teoretiske forkastelse af terapierne sås bort fra kritikken af terapiernes tilslørende og undertrykkende funktion. Netop dette aspekt ved terapi må fastholdes i kritikken. Vi er sikkert alle enige om, at terapi kun kan rette sig mod symptomer og ikke mod årsager, da terapi i sit udgangspunkt er rettet mod individ, familie eller gruppe. Ud fra en socialistisk betragtning kan terapier således kun være behandlinger, ikke forandringer i forhold til de årsagsforhold, der ligger udenfor individerne eller de individualiserede grupper. Men altså trods alt behandlende, dvs. terapien kan resultere i en eller anden form for tilpasning til omgivelserne. Evt. en tilpasning med en vis bevidsthed om at omgivelserne er rådne.

Netop i den ende er det, at nogle socialistiske socialarbejdere griber fat og vil søge at forme en terapiform, som har politisk bevidstgørelse af desocialiserede som mål. Her glemmes at terapien stadig er symptombehandling - og derfor sættes det ændrede indhold i symptombehandlingen til det politiske instrument for forandring af samfundet. Et mål for disse socialisters arbejde bliver oparbejdelsen af den nye terapiform. Teorioparbejdelsen, erfaringsoparbejdelse, dybere forståelse for de grundlæggende modsætninger i klasse-samfundet, skal bruges som midler til at komplettere og fuldføre terapioparbejdelsen. Den socialistiske politik skal bruges til symptombehandling. Vi kunne her tale om den politiske terapi i en reformistisk udgave i modsætning til almindelige borgerlige udgaver af (politisk) terapi - ikke en revolutionær politik.

Den alternative terapi, som her som mål at være bevidstgørende og afslørende vil alligevel komme til at indeholde en væsentlig tilsløring, nemlig tilsløring af, at den stadig er terapi, dvs. symptombehandling eller tilpasning. Terapeuten forbliver terapeut selv om han/hun smider kitlen og sætter sig på den anden side af skrivebordet, og selv om omgangsformerne med klienterne ændres.

Og i denne sammenhæng forbliver klienterne selv om de nu kaldes brugere.

Opgaven, vi som socialistiske socialarbejdere må stille os er ikke at udarbejde en ny terapi, men at kritisere terapien i alle dens former. Ligesåvel som begrebet socialistisk økonomi egentlig er nonsens og fordrejet i sit udtryk, så er begrebet socialistisk terapi nonsens. Det bør være kritik af den borgerlige (og "reformistiske") terapi.

Vi skal altså dels kritisere terapi og terapeutisk praksis i alle de former de måtte antage, dels søge af udvikle en strategi for hvornår og hvordan vi som socialistiske socialarbejdere i vores job skal anvende dele af terapeutisk viden/erfaring vel vidende, at vi som terapeuter såvel som rådgivere, søgsbehandlere osv. fugere tilslørende og tilpessende (behandlende), og ikke som motorer eller avantgarde for samfundsomvæntning. Men det er også en væsentlig anden opgave at stille sig end at ville udvikle alternative terapiformer. (90)

I artiklen: Terapi som politisk praksis, er navnt et eksempel på en anvendt terapi i Immervadrådgivningen. (91) Eksemplet er en skilsmisseterapi - et par hvor manden er håndværksuddannet arbejder og tillidsmand og konen er lærerinde. Eksemplet bruges bl.a. til at illustrere aktors kommunikationsteoris utilstrækkelighed (burde være ret indlysende) - og som alternativ søges bevidstgørelse om, at det er objektive klasserforhold, der river dem væk fra hinanden.

"Vi forsøgte desuden at hjælpe ham gennem den manderol-lekrakkeleering, som også var blevs" udløst af skilsmissem, og som havde sit kropslige udtryk i hans ansigt, der var rynket og furet som en frødekonesmaske, mens hendes var glat og rynkefrit. Terapien "mislykkedes" delvis, da deros skilsmisse var en realitet, før de opsøgte os, og da han oplevede, at vi og hende var "ens" og dannede fælles "middeklassefront" mod ham". (92)

Trods terapeuten's tilsløringer gennemskuer og afslører fyren altså meget godt terapiens hensigter - og det var vel egentlig det bedste der kunne ske i denne forbindelse.

Den oplagte binding til hidtidig terapierfaring fornægter sig

(90) Jfr. bl.a. stencilatet s. 2.

(91) ibid. s. 11 f.

(92) ibid.

ikke - den skinner helt tydeligt igennem i beskrivelserne af de 2 klienter (som altså i denne sammenhæng kaldes brugere).

5.3. Kritisk praksis.

Vores kritik i det foregående skal naturligvis ikke misforstås derhen, at vi anser det for ligegyldigt, hvordan man som socialistisk socialarbejder griber sit arbejde an.

For socialrådgivere er den mest gangse arbejdsfunktion - i hvertfald fremover - sagsbehandling i de kommunale socialforvaltninger.

Og her er det ikke ligegyldigt, om man i forbindelse med alle de arbejdsløse, som man i stort antal får kontakt med som klienter tager udgangspunkt i og primært koncentrerer sig om folks psykiske problemer og dermed cementerer forståelsen af disse problemer som individuelle nederlag, eller om man søger at fokusere på de fælles samfundsmæssige årsager til arbejdsløsheden. I begge tilfælde må en konsekvens naturligvis være økonomisk understøttelse - men ikke nødvendigvis på samme måde, og ligeledes må også evt. videre initiativer få forskellig karakter.

Som eks. på det første kan nævnes de kurser, som blev holdt for sagsbehandlere ved socialforvaltningen i Århus kommune, hvor læreren i de eksempler sagsbehandlerne kom med fokuserede på de psykiske faktorer hos de enkelte personer og anbefalede at behandling måtte starte med dette som udgangspunkt. (Det skal nævnes, at sagsbehandlerne godt var klar over, at disse arbejdsløses problemer ikke stammede fra individuelle psykiske problemer).

Som eksempel på det andet kan nævnes den måde et par socialarbejdere i en sjællandsk kommune greb deres arbejde an på, da de var ansat som gruppeledere for nogle grupper af arbejdsløse i kommunen. Selv om flere havde været henvist med problemer af overvejende psykisk karakter, valgte socialarbejderne, at tage udgangspunkt i den fælles situation: arbejdsløsheden og hvordan den var opstået og ud fra dette diskutere hvorledes man kunne gribe denne situation an. Det skal nævnes her, at i grupper af mellemagsarbejdsløse havde det en

ret god mening at bevidstgøre om disse sammenhænge, mens grupper af arbejdere egentlig ikke havde større brug for at nogen udefra skulle "bevidstgøre" dem om at arbejdsløsheden ikke var deres egen skyld.

Det skal endvidere bemærkes, at intentionen her ikke var uddannelse eller medvirken til en ny alternativ terapi, men en konkret måde at gribe en bunden opgave an på. Vel vidende at muligheden for senere ansættelse også afhang af "behandlingsprocent" - som faktisk viste sig ikke at være så ringe. Som et eksempel på et arbejde udenfor de eksisterende institutioner skal følgende ses. Eksemplet ligner for så vidt det første, initiativtagerne til en studiekreds, som skulle behandle sociallovgivningen for arbejdsløse, var tre industriarbejdere. Baggrunden for initiativet var, at de tre personer, som iøvrigt var aktive i andre sammenhænge bl.a. i solidaritetssarbejde og ved udgivelse af en lokal avis, i deres arbejde var kommet i kontakt med en del mennesker, som var kommet "i klemme" i det sociale apparat. Det var desuden deres opfattelse, at forvaltningens praksis i en del tilfælde var ulovlig. F.eks. henvises flere arbejdsløse, som gik på almindelig offentlig hjælp, til at arbejde på et terapiværksted, hvor de skulle sætte elastikker i SAS-mærker til en løn af to kroner i timen - som et supplement til offentlig hjælp. Afslog man, blev man frataget hjælpen.

Som studiekredsledere var der ansat to arbejdsløse socialrådgivere under AOF. Arbejdet tog udgangspunkt i de sager, som deltagerne selv havde kørende, og da næsten alle i gruppen havde været i forbindelse med det sociale "hjælpe"-apparat, supplerede man hinanden med de erfaringer, man havde, også i forhold til det lovstof, der blev gennemgået. Herefter startede man med at gå med hinanden på socialforvaltningen, hvis der var problemer - skrive ankeskrivelser i fællesskab osv.

Det skal nævnes, at deltagerne i denne sammenhæng følte

denne offentlighed af private problemer ganske naturlig og ikke, som nogen formulerede det, socialrådgiverens nysgerrighed i sager, der ikke vedkom dem. Denne måde at arbejde på virkede afmystificerende på "sociale tilfælde", også fordi studiekredslederne forsøgte at sætte dette ind i en større politisk sammenhæng.

Gruppen virkede efterhånden som et socialt fællesskab, også uden for studiekredsen. Man planlagde aktioner overfor kommunen vedr. terapiværkstedet. Det skal nævnes, at en del deltagere tidligere var socialt isolerede og uvant med politisk arbejde.

Endelig vil vi endnu engang henvisse til den måde socialrådgiveren på Den kongelige Porcelænsfabrik greb sit arbejde an på, da arbejderne gik i langvarig strejke. (jfr. tidligere korte omtale s. 95f). Og vi vil nævne denne måde at arbejde på i modsætning til Bing og Grøndal-kolle-gaens arrangementer af sammenhindenved-samarbejdskurser for ledelse og "medarbejdere".

Men naturligvis må praksis konstant kritiseres. Ikke for at vi på denne baggrund skal udarbejde en ny terapi. Men for at efterhånden kan udvikle en strategi for hvorledes vi kan/skal forholde os i det arbejde, som vi skal udføre som ansatte socialarbejdere og hvordan vi kan arbejde direkte politisk i sammenhænge udenfor arbejdet.

I jurfronten har vi i lang tid beskæftiget os med, hvad vi som socialistiske jurastuderende og færdige jurister kan bruges til. Vi har som de fleste andre fronter hidtil beskæftiget os med at læse fagkritik. Dvs. forsøgt selv at få indblik i hvordan retten og jurister fungerer i samfundet. Nu ønsker vi at finde måder og områder, hvor vi kan arbejde mere konkret med juraen, ud fra en socialistisk målsætning. Der er efterhånden en del færdige jurister i fronten, og det har forstærket behovet for en afklaring af arbejdsmulighederne. Rettens ideologiske funktion tilslører de samfundsskabte konflikter ved at de opfattes som individuelle og ikke klasse- og systembetingede. Individet fremstilles som værende i modsætning til samfundet i tilfælde af en retlig foreteelse, og forseelsen bliver ikke set som et udslag af modsætningen mellem klasserne. Retten legitimerer dermed de eksisterende magtforhold. Alle konflikter kan principielt løses indenfor det retlige system, man juridificerer politiske problemer og løser dem så rent teknisk.

Det er denne rettens tilslørende ideologi, vi må tage fat på. Vi må være med til konkret at påvise - med eksempler, hvad der gemmer sig bag rettens formelle, retfærdige overflade. Vi må være med til at politisere juraen.

Hvorfor vil fagkritik - jura oprette en socialistisk retshjælp i fronthuset? Kunne vi ikke lige så godt være aktive i de eksisterende retshjælpe?

En retshjælp kan medvirke til, at brugeren får den retsstilling som systemet byder dem. I et samfund, hvor behovet for retshjælp stiger med lavere indkomst, er arbejdet med at skaffe disse folk derres retsstilling vigtigt. Arbejdet i de eksisterende retshjælpe er baseret på at hjælpe enkeltpersoner, der er kommet i klemme i systemet. På denne måde kunne man være med til at bevidstgøre disse personer politisk. Vi ser dog en begrænset politisk effekt i denne form, idet erfaringerne ikke bliver kommunikeret videre til andre, der er i samme situation. Desuden vil det være svært at politisere med nogen særlig effekt, da man ikke kan fastholde brugeren i en bestemt politisk sammenhæng.

Vi vil på 2 måder forsøge at opnå en større politisk slagkraft.

For det første vil vi henvende os til grupper, fx. beboerforeninger, faggrupper, venstrefløjsorganisationer, i modsætning til enkeltpersoner. For det andet vil vi teoretisk forsøge at bearbejde erfaringerne og sætte dem ind i en større politisk sammenhæng. Vi vil udsende vores arbejde i småhæfter og pjecer, og desuden på anden måde få det kommunikeret ud til en større kreds , som arbejder det kan have relevans for.

Vi vil prioritere sagerne således at enhver henvendelse tages op, og dens politiske effekt gennemdiskuteres. Nogle sager vil blive henvist til de etablerede retshjælpe, og andre afvist med den begrundelse, at der er tale om rent borgerligt advokatarbejde.

De sager der tages op og bearbejdes, vil blive gennemført på en måde, der giver brugergrupperne den bedst mulige retstilling inden for det borgerlige systems rammer. Som jurister er der en nærliggende fare for at komme til at virke som lappeskræddere og dermed systemlegitimerende. Det vil vi forsøge at undgå, dels ved den omtalte selektion af sagerne og dels ved ikke at have fast kontortid. Det sidste skulle også gøre det lettere at undgå falden med bare at tage de sager, der kommer.

Vi ønsker at operere fra fronthuset primært fordi, vi opfatter retshjælpen som en aktivitet, der kan blive en del af et fagkritisk miljø. Vi vil gerne fungere i forbindelse med andre eksterne frontaktiviteter både for at lære af deres erfaringer med kontakt udadtil og for at få et samarbejde om nogle konkrete sager. Vi kunne også forestille os, at der var medlemmer fra andre fronter, der ville starte lignende projekter eller ønskede at indgå i vores.

I vores eksterne papir har vi også forsøgt at præcisere intentionen med vores arbejde for også på denne måde at undgå lappeskrædderrollen.

Papiret er udsendt til beboerforeninger, fagforeninger, uddannelsessteder, venstrefløjsorganisationer etc.

Mejlsgades Retshjælp

- EN SOCIALISTISK RETSHJÆLP

ARBEJDSKAMP?

ULYKKER PÅ ARBEJDSPLADSEN?

STRID MED HUSVÆRTER OG BOLIGSPEKULANTER?

BESVÆR MED SOCIALKONTORET?

Den slags kommer mange ud for, ikke mindst i øjeblikket. Hvis man er alene, er det svært at klare problemerne. Man må slutte sig sammen med andre.

Men det er ikke nok at være sammen i en gruppe. Tit har man brug for hjælp. Fordi arbejdsgiveren truer med arbejdsretten og politiet. Husværten bruger kongens foged. På socialkontoret siger de, at man ikke har ret til penge.

Det har alt sammen noget med "ret" at gøre. Jurister er specialister i retten. Arbejdsgiverne og husværterne har deres advokater - og kan betale dem godt. Arbejdere og lejere har brug for solidarisk og gratis retshjælp.

Derfor har vi startet en SOCIALISTISK RETSHJÆLP. Vi er en gruppe af studerende og færdige jurister.

KAN DET NYTTE? For retssystemet beskytter jo dem, der har ejendom og penge. Retssystemet beskytter også dem, der sidder på statens og kommunens kontorer. Men ingen i samfundet er så undertrykt, at de slet ikke har ret til noget. Mejlsgades Retshjælp vil hjælpe folk til deres ret.

HVORFOR HJÆLPER VI? Vi er en gruppe af socialistiske jurister. Vi er solidarisk med de undertrykte i kampen for socialismen. Når vi i fællesskab slås for deres ret, kan vi gøre flere ting:

Vi kan vise, hvad man har ret til i dette samfund, vi kan vise, hvad man ikke har ret til, og hvad man kan skaffe sig ret til.

Vi vil samle erfaringer og skrive om, hvordan retssystemet medvirker til at undertrykke folk. Vi vil gøre det sværere at fortsætte med undertrykkelsen. Vi vil sammen vise, at problemerne i virkeligheden er politiske. De kan ikke løses ved lapperier på retssystemet. Gennem dette arbejde vil vi forbedre vores faglige og politiske praksis.

HVEM HJÆLPER VI? Vi hjælper især grupper med bestemte interesser: Fagklubber, beboergrupper, lejerforeninger, kvindegrupper, politiske grupper og lignende. Hjælpen er gratis.

KONTAKT med Mejlsgades Retshjælp. Ring på (06) 19 22 55, så aftaler vi et møde. - Eller skriv til Mejlgade 53, 8000 Århus C.

Fagkritik Jura's arbejdsretsgruppe har lavet et oplæg om fysiske blokader. Vi vil her kort fortælle om denne pjecces indhold og om en paneldiskussion, Juridisk Studenterklub holdt om samme emne.

Oplægget indledes med en beskrivelse af de kollektive kampskridt, arbejderklassen har inden for det fagretslige systems rammer: Strejken, arbejdskraftblokaden (flere arbejdere nægter i fællesskab at påtage sig arbejde på en bestemt arbejdsplads eller hos en bestemt arbejdsgiver), sympatiblokaden (iværksættelse af en eller flere arbejdsstandsninger for at støtte arbejderne i den oprindelige konflikt). Disse kampskridt har arbejderklassen med et vist held anvendt under tressernes højkonjunktur i konflikter af vidt forskellig karakter: lønkampe, arbejdsmiljø, enkeltafskedigelser etc.

Under kapitalens nuværende krise med profitråtfald og deraf følgende produktionsindskränkninger og voldsomme angreb på arbejderklassens løn- og arbejdsvilkår er klassekampbetingelserne væsentligt ændrede. Der er nu hovedsageligt tale om defensive kampe, for svar for allerede tilkæmpede rettigheder. En del af disse kampe er dem, hvor fagforeningerne overfor bestemte uorganiserede arbejdsgivere og arbejdere kræver oprettelse af overenskomst. Dette er kampe, der føres for at sikre sig mod uorganiseredes løntryk i en krisetid.

I denne kamp er de ovennævnte traditionelle kampskridt utilstrækkelige, trykket fra den industrielle reservearmé er for stort. Derfor er man begyndt at lægge hindringer i vejen for produktionsprocessens gnidningsløse forløb hos den pågældende arbejdsgiver ved fysisk at hindre arbejdskraftens adgang til fabrikslokalerne, den fysiske blokade, eller ved at blokere for den frie ind- og udførsel af varer, vareblokaden.

Disse skærpede konflikter har ikke kunnet inddrages i det fagretslige konfliktløsningssystem. I vores oplæg har vi forsøgt at beskrive og forstå den tiltagende tendens til at inddrage "vidt forskellige" juridiske områder som særlige kampobjekter. Pjecen indeholder derfor en redegørelse for de forskellige juridiske regler, der er blevet påberåbt og anvendt i de mere kendte blokadesager (Bækkelund, Info, Skjold Burne). Vi søger at påvise, hvordan disse regler, som hver for sig har et skin af at være velovervejede kompromisser mel-

lem forskellige (lige) anerkendelsesværdige interesser, i en tilspidset klassekampssituation falder sammen i en repressiv enhed og dermed konkret afslører rettens grundlæggende karakter af at være en klasseret.

Således indeholder pjecen en behandling af Info-dommen, der jo fastslø, at de overfor Info iværksatte "kollektive kampskridt, der har hindret den frie adgang til og fra virksomheden, har været ulovlige". Vi viser, at denne dom ikke er mere restriktiv end andet fra arbejdsretten og -især - at den ikke skaber en ny retstilstand.

Derefter undersøger vi, om arbejdere, der under en arbejdskonflikt fysisk blokerer adgangen til en arbejdsplads, kan påberåbe sig grundlovens (grl.) regler om ytringsfrihed og forsamlingsfrihed. Vi viser, at med den (ene-)herskende fortolkning er grl ikke til hinder for, at politiet (med visse modifikationer) ophæver en demonstration, der indebærer en fysisk blokade, grl ikke til hinder for, at politiet med magt bevarer/skaber fri adgang til og fra en arbejdsplads, grl ikke til hinder for, at der pålægges straf for deltagelse i en fysisk blokade af en virksomhed.

Videre undersøger vi, hvorvidt visse af straffelovens bestemmelser, § 260 om ulovlig tvang og § 261 om frihedsberøvelse, er anvendelige på en fysisk blokade. Vi viser, at der under den typiske blokade ikke vil forekomme forhold, der falder ind under disse bestemmelser.

Endelig beskæftiger vi os med politivedtægtens § 3, som er den bestemmelse, der hyppigst i praksis er blevet anvendt overfor fysiske blokader. Vi viser, at en sædvanlig, traditionel juridisk fortolkning af PVT § 3 ikke kriminaliserer fysiske blokader (hvilket ikke har forhindret statsmagten i at tage den i anvendelse over for disse aktioner). Denne del af oplægget indeholder også en særlig behandling af begrebet vareblokade og af muligheden for at gennemføre en vareblokade uden at foretage sig handlinger, der er strafbare efter de ovennævnte regler.

Efter denne gennemgang af forskellige retsregler, der (evt.) er anvendelige i forbindelse med fysiske blokader, har vi et afsnit, der viser de politiske partiers og fagforeningernes forhold til de

fysiske blokader, indeholdende en beskrivelse af de erklærede borgerlige partiets offensiv mod arbejderklassen og mod den fysiske blokade som kampmiddel samt en behandling af SD's og LO's holdning. Vi viser, at kampen mod indkomstpoltikken og kampen for de fysiske blokader er to sider af samme sag.

I regi af Juridisk Studenterklub arrangerede arbejdsretsgruppen i december et panelmøde om fysiske blokader. Panelet udgjordes af en LO-jurist, en DA-jurist, to medlemmer af Metals arbejdsledersudvalg i København samt Ulla Påbøl, som er dommerfuldmægtig og iøvrigt medlem af Politisk Revy's redaktion.

Som indledning til mødet viste de to metal-folk en film lavet omkring blokaden af Autogummilageret i Brønshøj i maj 1976. Blokaden var et led i en mere omfattende aktion, som man foretog over for et større antal værksteder i Københavnsområdet med det formål at få oprettet overenskomster. Filmen, der varer 40 minutter, kan bestilles hos De Arbejdsråds Udvalg i Metal, København, Nyropsgade 38, 1602 Kbh. V, tlf. ol- 152645 lokal 258, mandag og onsdag kl. 10-13.

Det gennemgående indtryk fra selve diskussionen var konfrontationen mellem på den ene side LO+DA - juristerne og på den anden side metalarbejderne og Påbøl. Der var kun nuanceforskelle mellem organisationsjuristernes opfattelse af hele det arbejdsretlige system, og for så vidt angik de fysiske blokader specielt kunne man ikke høre, hvem der repræsenterede hvem. Deres modstandere anerkendte ikke det fagrettslige system og de ved fysiske blokader anvendte retsregler som "objektive og neutrale" regler, men fremhævede derimod reglernes rolle som vendt mod arbejderklassen.

Uheldigvis var mødetidspunktet ramlet sammen med et møde i SAK, hvorfor besøget var ringere end ventet. Det er imidlertid forbandet svært at finde mødetidspunkter, når man skal tromme større paneler sammen.

Der er endnu en del eksemplarer tilbage af pjecen, som eventuelle interesserede kan få.

Om Musoc.

1. Musocs historie.

Musoc blev startet med udgangspunkt i fagkritikken på Musikinstituttet. Der havde gennem et par år været snak om at danne socialistiske musikgrupper, da de første musocgrupper blev startet. Grupperne blev dannet i forbindelse med de omfattende studenterpolitiske aktiviteter og Frontens kriseprojekt i december 75. Det var to til lejligheden danske grupper - det hele foregik lidt hovedkuls, men viste sig at være en god ide, der øjensynlig imødekom nogle behov såvel hos publikum som hos socialistiske musikstuderende.

Den ene gruppe var begyndelsen til musoc 7, og efter en del omrokering og inddragelse af nye musocanter kom musoc 7 og musoc 13 i gang i marts 76. Osse musoc 13 kom ret hurtigt ud at spille, idet gruppen havde et engagement til en forårskoncert på et gymnasium en måned efter de var startet. Den relative store efterspørgsel, der allerede fra starten har været efter grupperne har dels virket positivt ind på gruppernes arbejde idet vi hurtigt fik nogle spilleerfaringer og følte en opbakning omkring arbejdet - dels negativt, idet der har været for lidt ro omkring øvearbejdet til at vigtige formålsdiskussioner og interne arbejdsammenhænge kunne diskuteres.

I januar 76 blev der startet nogle kvindegrupper, med udgangspunkt i musikfrontens kvindeskolingsgruppe. Grupperne havde som formål dels at fungere som kvinde-basisgrupper, hvor kønsspecifikke problemer såvel som politiske problemer i det hele taget kunne diskuteres i en kvindesammenhæng, men vigtigt, osse at hjælpe hinanden til at overskrive de nogle problemer i forhold til at være praktisk udøvende musiker. Traditionelt har piger været/følt sig undertrykt i sammenhænge, hvor den rytmiske musik har været udtryksformen - kort sagt, piger er generelt ikke ret gode til at spille elektrisk musik.

Kort tid efter opstod der osse to mandespillegrupper, der ligesom kvindespillegrupperne ønskede at bearbejde deres roller i en praktisk musikalsk sammenhæng.

I sommerferien 76 spillede nogle medlemmer fra de forskellige kvindegrupper sammen på tværs af de etablerede grupper i en gruppe, der efter en omorganisering blev til "sommergruppen" (nu Røde Wilma). Denne gruppe begyndte efter sommerferien osse at spille ude, første gang til en rusfest på musikinstituttet og kort tid efter til semesterstartfestival i Stakladen, senere bl.a. i forskellige kvindepolitiske sammenhænge.

Musoc havde indtil dette tidspunkt lånt sig frem til instrumenter, men det var efterhånden blevet aktuelt og nødvendigt at anskaffe sig eget anlæg. Instrumentkøbet blev den direkte anledning til at samle de forskellige spillegrupper under en organisation: Musoc. Der er i øjeblikket ved at blive dannet nye musocgrupper, såvel blandede som kvindelige og mandegrupper.

2. Musocs indadvendte praksis.

Kollektiv arbejdsform.

I musocgrupperne er der forskellige intentioner om at komme til at fungere anderledes indadtil (og udadtil) end traditionelle elektiske orkestre. Vi vil gerne praktisere en kollektiv arbejdsform: det gælder 1. vores forhold til instrumenterne og 2. produktion af tekst og musik og det gælder 3. den løbende evaluering og diskussion af politiske perspektiver og målsætning.

I musoc gør vi en del ud af at skiftes til at spille på de forskellige instrumenter for på den måde at nedbryde den skarpe arbejdsdeling, der er normen i elektriske bands. Der er flere grunde hertil. Flere af grupperne er ret store (op til 12 medlemmer) og hvis vi ikke skiftes til at spille, vil det være svært at undgå, at nogle bliver overflødig eller kommer til at spille f.eks. tambourin hele tiden. Endvidere mener vi, at den føromtalte problemstilling omkring konsroller i elektriske bands bl.a. skal takles ved ikke at reproducere traditionelle arbejdsdelinger. Derudover mener vi, at det er en fordel, at alle er fortrolige med de forskellige instrumenter - så kan man bedre lytte til hinanden og spille sammen, og vi kan klare flere situationer, f.eks. når nogle gruppe-medlemmer er syge.

Udover det, at vi spiller numre lavet af andre socialistiske grupper, vil vi osse gerne i musoc selv lave nye sange. Der findes allerede en del numre, hvor enten tekst eller musik er produceret af musocanter, men der er endnu ikke rigtig kommet gang i en egentlig kollektiv produktion.

Musoc 7&13 har haft for travlt med at opbygge repertoire i forbindelse med de udadvendte aktiviteter. Det har bevirket, at grupperne ikke har haft tid til at tage nogle diskussioner om det politiske grundlag, om arbejdet indadtil og udadtil, om målgrupper etc. Det er faktisk først i dette efterår (76) at vi omsider har fået taget hul på diskussionerne - bl.a. på grund af den nyligt foretagne organisering af musoc-grupperne.

Samarbejde grupperne imellen.

Det kan let blive et uoverkommeligt arbejde for musoc at indgå i alle

de sammenhænge, vi kunne tænke os (universitets- og gymnasiearrangementer, ungdomsklubber, arbejdskampe, demonstrationer etc.). Det er blevet diskuteret at lave en arbejdsdeling, således at en gruppe i en periode koncentrerer sit arbejde omkring oparbejdelsen af et program, der kunne bruges f.eks. på et gymnasium mens andre grupper arbejder på at kunne dække andre opgaver i samme periode.

Der har indtil nu ikke været noget videre samarbejde de enkelte grupper imellem, men det vil vi prøve at råde bod på. Et af de områder, der har været på tale, er udarbejdelsen af et tekstbæfte med sangartikler og diskussionsoplæg til at dele ud i forbindelse med f.eks. at vi tager ud og spiller på et gymnasium således at lærere og elever får mulighed for at forberede arrangementet og/eller følge det op.

En måde hvorpå grupperne osse kan have fornøjelse af hinanden er den løbende gensidige solidariske kritik, der gerne skulle kunne skubbe til gruppernes msusikalske og politiske udvikling. De tre grupper, der i øjeblikket spiller udadtil har flere gange spillet ude sammen, enten parvis eller alle tre, men den fælles evaluering efter sådanne arrangementer har det skortet på.

3. Musocs udadvendte praksis.

Fester i "indforståede" miljøer.

Vores primære virkefelt har indtil dato været fester i universitets/frontregi. Festernes karakterf - og dermed vores funktion - har varieret noget - nogle fester bliver holdt i direkte tilknytning til politiske debatter og aktioner, andre fester er bare fester.

Vi mener, at vi til nogle fester har fungeret godt sammen med publikum, der har været en fin stemning og et godt samspil mellem publikum og orkester. Folk har sunget med rundt om ved bordene og der har været masser af fælles fysisk udfoldelse på gulvet. Disse gode erfaringer har vi primært fra fester, der har ligget i direkte forlængelse af aktions- eller debatsammenhænge, som f.eks. decemberfesten i Stakladen i 75, 4.maj-festen på musikinstitutet og kvindefesten i Fronthuset i oktober.

Men vi har osse oplevet frustrerende fester, hvor vi har følt, at den musik vi står og lever primært er larm og dansemusik - at vi lisså godt kunne spille fed rock derudaf, for folk vil bare danse, fyre og drikke. Nu er vi klar over, at de problemer, der kan findes i venstrefløjens fester ikke er problemer, der opstår i festen, men er problemer, der stammer fra vores dagligdag og vores arbejde, og som ofte får nogle konkrete udtryk ved festen i form af druk og råb og skrig og individualiserede samvær.

Om Musoc.

1. Musocs historie.

Musoc blev startet med udgangspunkt i fagkritikken på Musikinstituttet. Der havde gennem et par år været snak om at danne socialistiske musikgrupper, da de første musocgrupper blev startet. Grupperne blev dannet i forbindelse med de omfattende studenterpolitiske aktiviteter og Frontens kriseprojekt i december 75. Det var to til lejligheden danske grupper - det hele foregik lidt hovedkulds, men viste sig at være en god ide, der øjensynlig imødekom nogle behov såvel hos publikum som hos socialistiske musikstuderende.

Den ene gruppe var begyndelsen til musoc 7, og efter en del omrokering og inddragelse af nye musocanter kom musoc 7 og musoc 13 i gang i marts 76. Osse musoc 13 kom ret hurtigt ud at spille, idet gruppen havde et engagement til en forårskoncert på et gymnasium en måned tid efter de var startet. Den relative store efterspørgsel, der allerede fra starten har været efter grupperne har dels virket positivt ind på gruppernes arbejde idet vi hurtigt fik nogle spilleerfaringer og følte en opbakning omkring arbejdet - dels negativt, idet der har været for lidt ro omkring øvearbejdet til at vigtige formålsdiskussioner og interne arbejdsammenhænge kunne diskuteres.

I januar 76 blev der startet nogle kvindegrupper, med udgangspunkt i musikfrontens kvindeskolingsgruppe. Grupperne havde som formål dels at fungere som kvinde-basisgrupper, hvor kønsspecifikke problemer såvel som politiske problemer i det hele taget kunne diskuteres i en kvindesammenhang, men vigtigt, osse at hjælpe hinanden til at overskride nogle problemer i forhold til at være praktisk udøvende musiker. Traditionelt har piger været/følt sig undertrykt i sammenhænge, hvor den rytmiske musik har været udtryksformen - kort sagt, piger er generelt ikke ret gode til at spille elektrisk musik.

Kort tid efter opstod der osse to mandespillegrupper, der ligesom kvindespillegrupperne ønskede at bearbejde deres roller i en praktisk musikalsk sammenhang.

I sommerferien 76 spillede nogle medlemmer fra de forskellige kvindegrupper sammen på tværs af de etablerede grupper i en gruppe, der efter en omorganisering blev til "sommergruppen" (nu Røde Wilma). Denne gruppe begyndte efter sommerferien osse at spille ude, første gang til en rusfest på musikinstituttet og kort tid efter til semesterstartfestival i Stakladen, senere bl.a. i forskellige kvindepolitiske sammenhænge.

Vi vil ikke fungere kompenserende i forhold til de problemer, der eksisterer, men vi vil gerne være med til at opbygge en kollektiv forståelse for vores alle sammens situation - vi vil gerne være med til at styrke sammenholdet og at politisere vores samværsformer. Vi mener, at det er vigtigt at oparbejde en virkelig solidaritet mellem deltagerne, sådan at man styrker og mobiliserer hinanden. Sagt med store bogstaver mener vi, at man skal kunne bruge festerne som et politisk våben i stedet for blot at vågne næste morgen med tømmermand og dårlig smag i munden, endnu mere udmattet og frustreret end før. Arrangementer udenfor de indforståede kredse.

Når vi når ud over vores indforståede publikum, som primært udgøres af universitetsfolk, stilles der naturligvis nogle andre krav til os. Der bliver krævet mere overbevisende og grundige forklaringer i vores tekstre, en mere omhyggelig introduktion og formidling, og de æstetiske krav vokser osse (man er vel mere tilbøjelig til at bære over med en gruppe man kender og er politisk enig og indforstået med.)

I en diskussion af hvor bredt et publikum vi skal sætse på, er vi i første omgang kommet til det resultat, at uddannelsesinstitutioner som gymnasier, HF, folkeskole og forskellige slags seminarier - umiddelbart er de steder, vi bedst vil kunne fungere. Begrundelsen herfor er at vores erfaringsgrundlag i forhold til disse institutioner er stort og at det er relativt snævert definerede grupper. Dette gør, at vi er i stand til at indkredse netop deres specielle problemer (skoleproblemer, problemer i hjemmet, arbejdsledseshedsituationen, seksualproblemer omgangsformer etc.). Endvidere vil der osse være mulighed for et samarbejde, vi kunne forestille os, at eleverne i forvejen havde fået kendskab til os gennem teksthæfter med sange, mindre artikler og diskussionsoplæg, evt. havde arbejdet med det i musiktimerne, orienteringstimerne eller på debatdage.

En anden for os relevant sammenhang er ungdomsklubber, beboerforening diverse musikværtshuse. Her er publikum ikke så snævert defineret, hvilket vil kræve at vores tekster må udvalges så de henvender sig til folk ud over uddannelsessammenhænge.

Det er i det hele taget vigtigt, at vi i vores udadvendte aktiviteter er klare over publikums forudsætninger for at forstå og få noget ud af det, som vi laver. Vi må for hvert arrangement diskutere igennem hvilke problemstillinger, der er relevante for netop den gruppe mennesker, vi skal spille for.

Vi vil foretrække arrangementer, hvor vores tekster og vores politiske budskab har en chance for at blive hørt. Vi har en fornemmelse af,

svære at komme uden om. For det første har de socialistiske medier ikke nogen stor kapital i ryggen, og har derfor svært ved at klare sig på markedet. De borgerlige medier, såvel de statslige som de private, vil altid være den overlegne part. For det andet tillader den økonomiske styrke, der præger de borgerlige medier en udvikling af teknikken, der bevirker, at der i medier som radio og fjernsyn ligger særlig store muligheder for at nå ud til folk i deres dagligliv. Medierne har en fantastisk betydning i bevidsthedsdannelsen, og denne betydning mener vi ikke, at en socialistisk kulturpolitik må overse. Tværtimod må vi benytte os af de muligheder, der ligger i medierne.

~~Konkret har disse afstansede medier været for omkring museers evne i adspilning af en plade. Ideen er fostret i forbindelse med indsamling af mønter til Fronthuset. Vi skal her forholde os til en direkte varegørelse af vores musik, og vi må selvfølgelig forholde os til brugsgenstande, der vil være af betydning for os. Vi må tage udgangspunkt i numre, som vi ved folk synes er fede, men vi må tage udgangspunkt i nogle bestemte problemer eller et bestemt emne, som vi mener er vedkommene og så i vores sange behandle det på forskellig måde. Og selvfølgelig skal det være sange, der ikke før er blevet indspillet på plade.~~

den kontakt med basis, som det var fremgået af det Opportionelle Spørgsmål om musocs forhold til massenedeier er problematisk - det er svært at overskue hvilke problemer og konsekvenser en brug af disse vil få. Kollektiviteten både i grupperne internt og i forhold til publikum har hele tiden været et mål for os - hvad vil der ske med den? Hvad sker der i vores bevidsthed, når vi ser musoc på et pladeomslag eller hører os selv på plade? Hvem af os har ikke på et eller andet tidspunkt følt, at han/hun var noget særligt i forhold til de andre festedeltagere - hvor langt er der fra den følelse til et stjernerstatus? Til professionalisme i negativ forstand?

Karakteristisk nok har diskussionen i musoc omkring et pladeprojekt aktualiseret den allesteds nærværende æstetik-diskussion. Det ligger dybt i os selv såvel som hos publikum at man faneme ska være god for at indstille en plade. En definition af det æstetiske udtryk, som udelukkende går på hvor teknisk/traditionelt musikalsk dygtige man er. Vi mener ikke, at vi kan sidde disse traditionelle æstetiske krav over horige - hvem gider høre på en gruppe, der spiller ad helvede til selvom de er nok så politisk fornuftige. Men vi mener på den anden side heller ikke, at vi kritiskst skal underordne os disse krav. Det æstetiske krav er for os mere end blot den tekniske/musikalske behandling af instrumenterne - det er osse en kollektiv arbejdsform og en politisk funktionalitet i samspil med de kammerater, vi spiller for - og med.

medicin eller psykologi er inden for denne forståelsesramme ligeegyldigt for studentpolitikken. Inden for psykologi får denne retning endvidere en speciel udformning, hvor dette udgangspunkt fører til, at studentpolitikken ved siden af at rette sig mod statens overgreb også må bestå i at organisere en ramme omkring de enkelte studerende, der muliggør, at disse ligeledes bliver klar over, hvorledes det kapitalistiske samfunds undertrykkelsesmekanismer sætter sig i hver enkelts psykiske struktur. En kamp mod det kapitalistiske samfund implicerer således osse en kamp mod egen psykiske undertrykkelse. Man lukker sig om sig selv, og studentpolitikken skal således først og fremmest være studentpolitik. Det faktiske praksisstab, som lurer for de studerende, hvadenten man er borgerlig eller socialist, i og med den samfundsmæssige lavkonjunktur (her bl.a. den statslige repressio) med arbejdsløshed som realistisk perspektiv, erkendes ikke som et samfundsmæssigt problem, men medfører derimod en paradoksal yderligere indadvending, dvs afpolitisering. Denne nye "politiske" praksis (organiseringen af og omkring egen inderlighed) bliver teoretisk legitimeret gennem psykoanalysen.

På baggrund af den hidtidige studentpolitik er et indholdsbestemt samarbejde med grupperinger uden for universitetet endnu kun meget sporadisk oparbejdet. Og derfor er der også kun i ringe grad formuleret krav udefra, der kan frugtbar gøre videreudviklingen af en socialistisk potent fagkritik. Det bliver derfor os, som til en begyndelse må formulere og forstå, hvor og hvordan psykologien kan bruges. Men dette kan vi kun gøre gennem et samtidigt praktisk kendskab til disse områder. Det er derfor vigtigt, at vi engagerer os i forskellige felter uden for universitetet.

I det følgende vil vi give eksempler på nogle områder, som det inden for studentpolitikken specielt inden for psykologi vil være indlysende at krytze kontakt med.

Vi har delt disse områder op i to hovedkategorier, hvor den ene dækker antikapitalistiske kampe/ bevægelser, som foregår uden for universitetet, og den anden relaterer sig til steder, hvor færdige psykologer traditionelt får ar-

bejde.

1. Inden for denne kategori tænker vi både på de arbejds-
kampe som foregår (arbejderkampe, pædagogkampe m.v.) og de
sociale bevægelser af forskellig art. Studenterpolitikken
i forhold til arbejderbevægelsen og dens kampe vil ikke
blive diskuteret i dette papir, da vi endnu ikke har fået
dette forhold diskuteret grundigt igennem i vores gruppe. ^{x)}
Her vil vi blot komme ind på kampe/ bevægelser i reproduktions-
tionssfæren, altså de sociale bevægelser.

Med sociale bevægelser mener vi sådanne, som på tværs af
social-grupperne og med en antikapitalistisk forståelse
kæmper imod en tiltagende kapitalisering/ statsliggørelse
af flere og flere hverdagslige sammenhænge i reproduktions-
sfæren. Der er tale om organiseringer af folk i almindelig-
hed omkring bestemte afgrænsede områder, hvor der foregår
en kamp for selvbestemmelse efter egne behov - en protest
mod at lade sig underlægge kapitalens behov.

Som eksempler på sådanne sociale bevægelser kan vi nævne
bevægelser, som tager udgangspunkt i: boligsituationen
(feks forskellige beboerbevægelser), i pasningen og opdra-
gelsen af børn (feks forældrebevægelser), i forbruget (feks
Noah), i fritidssfæren (feks ungdomsbevægelser omkring ung-
domshus), i medieområdet (feks SLP), ^{selv-}reduktionsbevægelser
(feks huslejeboycotter, tilbageholden af betaling af tele-
fonregning mm), antiatomkraftbevægelser, mande-, kvindebevæ-
gelser m.m.m.

Ved at indgå i sådanne bevægelser vil vi osse kunne se,
hvorledes psykologien kan bruges, og vi vil herigennem in-
ternt i vores studium kunne lade psykologien netop tage
sit udgangspunkt i dette.

2. Den anden kategori dækker de områder, hvor man traditio-
nelt arbejder som psykolog. Der er tale om et professions-
tilknyttet arbejde i forhold til mellemuddannelserne og
social- og sundhedssektoren.

Der vil her for det første være tale om undervisningsfunk-
tioner, dvs problemer omkring udvikling og formidling af
en psykologi, som griber og afdækker livsbetingelserne i
dagens Danmark og deres psykiske arvefærdigheder, såvel for

x) noten er anført som tillæg til sidst.

medicin eller psykologi er inden for denne forståelsesram-
me ligeegyldigt for studenterpolitikken. Inden for psykolo-
gi får denne retning endvidere en speciel udformning, hvor
dette udgangspunkt fører til, at studenterpolitikken ved
siden af at rette sig mod statens overgreb også må bestå
i at organisere en ramme omkring de enkelte studerende,
der muliggør, at disse ligeledes bliver klar over, hvorle-
des det kapitalistiske samfunds undertrykkelsesmekanismer
sætter sig i hver enkelts psykiske struktur. En kamp mod
det kapitalistiske samfund implicerer således osse en kamp
mod egen psykiske undertrykkelse. Man lukker sig om sig
selv, og studenterpolitikken skal således først og frem-
mest være studenterpolitik. Det faktiske praksisstab, som
lurer for de studerende, hvadenten man er borgerlig eller
socialist, i og med den samfundsmæssige lavkonjunktur (her
bl.a. den statslige repression) med arbejdsløshed som rea-
listisk perspektiv, erkendes ikke som et samfundsmæssigt
problem, men medfører derimod en paradoksal yderligere ind-
advending, dvs afpolitivering. Denne nye "politiske" prak-
sis (organiseringen af og omkring egen inderlighed) bliver
teoretisk legitimeret gennem psykoanalysen.

På baggrund af den hidtidige studenterpolitik er et ind-
holdsbestemt samarbejde med grupperinger uden for univer-
sitetet endnu kun meget sporadisk opereret. Og derfor er
der også kun i ringe grad formuleret krav udefra, der kan
frugtbar gøre videreudviklingen af en socialistisk potent
fagkritik. Det bliver derfor os, som til en begyndelse må
formulere os forstå, hvor og hvordan psykologien kan bru-
ges. Men dette kan vi kun gøre gennem et samtidigt prak-
tisk kendskab til disse områder. Det er derfor vigtigt, at
vi engagerer os i forskellige felter uden for universite-
tet.

I det følgende vil vi give eksempler på nogle områder, som
det inden for studenterpolitikken specielt inden for psymo-
logi vil være inlysende at knytte kontakt med.

Vi har delt disse områder op i to hovedkategorier, hvor
den ene dækker antikapitalistiske kampe/ bevægelser, som
foregår uden for universitetet, og den anden relaterer sig
til steder, hvor færdige psykologer traditionelt får ar-

bejde.

1. Inden for denne kategori tænker vi både på de arbejds-
kampe som foregår (arbejderkampe, pædagogkampe m.v.) og de
sociale bevægelser af forskellig art. Studenterpolitikken
i forhold til arbejderbevægelsen og dens kampe vil ikke
blive diskuteret i dette papir, da vi endnu ikke har fået
dette forhold diskuteret grundigt igennem i vores gruppe. x)

Her vil vi blot komme ind på kampe/ bevægelser i reproduktions-
tionssfæren, altså de sociale bevægelser.

Med sociale bevægelser mener vi sådanne, som på tværs af
social-grupperne og med en antikapitalistisk forståelse
kæmper imod en tiltagende kapitalisering/ statsliggørelse
af flere og flere hverdagslige sammenhænge i reproduktions-
sfæren. Der er tale om organiseringer af folk i almindelig-
hed omkring bestemte afgrænsede områder, hvor der foregår
en kamp for selvbestemmelse efter egne behov - en protest
mod at lade sig underlægge kapitalens behov.

Som eksempler på sådanne sociale bevægelser kan vi nævne
bevægelser, som tager udgangspunkt i: boligsituationen
(f.eks. forskellige beboerbevægelser), i pasningen og opdra-
gelsen af børn (f.eks. forældrebevægelser), i forbruget (f.eks.
Noah), i fritidsfæren (f.eks. ungdomsbevægelser omkring ung-
domshus), i medieområdet (f.eks. SLP), ^{selv-}reduktionsbevægelser
(f.eks. huslejeboykotter, tilbageholden af betaling af tele-
fonregning mm), antiatomkraftbevægelser, mande-, kvindebevæ-
gelser m.m.m.

Ved at indgå i sådanne bevægelser vil vi osse kunne se,
hvorledes psykologien kan bruges, og vi vil herigennem in-
ternt i vores studium kunne lade psykologien netop tage
sit udgangspunkt i dette.

2. Den anden kategori dækker de områder, hvor man traditio-
nelt arbejder som psykolog. Der er tale om et professions-
tilknyttet arbejde i forhold til mellemuddannelserne og
social- og sundhedssektoren.

Der vil her for det første være tale om undervisningsfunk-
tioner, dvs. problemer omkring udvikling og formidling af
en psykologi, som griber og afdækker livsbetingelserne i
dagens Danmark og deres psykiske aflejringer, såvel for

x) noten er anført som tillæg til sidst.

børn som for voksne og-klassespecifikt, og som samtidig er
åben over for mulige modstande mod yderligere indgreb på
og elendiggørelse af livsbetingelserne.

For det andet vil der være tale om psykologarbejdet inden
for social- og sundhedssektoren. Det vil her dreje sig om
at undersøge, hvorledes vi i vores arbejde bliver så lidt
kapitalaffirmative som muligt og samtidig hvorledes vi får
udviklet nogle strategisk brugbare overvejelser over, hvor-
ledes en politisering er mulig inden for de borgerlige in-
stitutioner (dette gælder både i forhold til klienter og
personalegrupper). For at få denne side med i vores uddan-
nelse er det nødvendigt at forstå vores kommende arbejdsbe-
tingelser som social- og sundhedsarbejdere, forstå den so-
ciale og samfundsmæssige baggrund for vores "klienter" og
deres livsbetingelser.

Dette var nogle eksempler på nogle områder, som studenter-
politikken nødvendigvis må kende til og forholde sig til,
og inden for hvilke der kan udvikles alliancer, hvis vi
også via faget skal kunne arbejde politisk, og hvis det
gamle slagord "forskning for folket" skal have nogen be-
ning.

2. Nogle overvejelser over betingelser for et indholdsbe-
sremt samarbejde mellem kritiske studenter, social - og
sundhedsarbejdere og arbejdsløse.

Dimensionen i et sådant arbejde: for det ene en tværfaglig di-
 mension, hvor vi i første omgang tænker på et fagligt samarbej-
 de mellem folk, der har det sociale problem som genstandsfelt
 (med. er, pædagoger, socialrådgivere, jurister m.fl.) og for det
 andet den dimension, der går på tværs af den samfundsmæssige
 status som hhv. studerende, arbejdsløs og lønarbejder.

Til problemet om arbejdsløshed som manges perspektiv - om
muligheder for en integration af arbejdsløse, i et kritisk,
politisk og fagligt udviklende projektarbejde (mod forfald
til faglig, politisk og social frustration og resignation).

Sådan som arbejdet omkring arbejdsløse psykologer fungerer
 idag i Psykologforeningens regi ser det ud til, at de opgaver,
 der sættes, for det første er at få de arbejdsløse placeret i
 lønede stillinger og for det andet at få oprettet nye still-
 linger. Stort set handler opgaven om at legitimere og argu-
 mentere for psykologers placering diverse steder i samfunds-
 maskineriet, et arbejde, der efter vores mening ikke overskrider
 en snæver interessekamp, idet fagligheden og overhovedet ar-
 bejdets politiske funktion ikke problematiseres. Vi ser det
 som en nødvendighed, at der etableres et samarbejde mellem kri-
 tiske studerende, kritiske arbejdsløse og socialistisk arbej-
 dende psykologer. Et sådant samarbejde vil kunne skabe mulig-
 hed for et socialt og fagligt politisk udviklende miljø for de
 arbejdsløse, og samtidig kunne sikre, at der skabes kontakt til
 forskellige samfundsmæssige arbejdsfelter, der er relevante for
 udviklingen af en kritisk psykologi.

Som en mulig konkretisering af samarbejdet ser vi projektarbej-
 de. Man kunne tænke sig to slags projektarbejde-muligheder:
 For det første kan der være tale om en egentlig empirisk forsk-
 ning, som overskrider socialforskningsinstituttets kvanti-
 tative metoder. Det praktiske udgangspunkt i en sådan forsk-

ning måtte tages i de felter, hvor der faktisk sad sociali-
 stiske social- og sundhedsarbejdere, et ex. kunne være arbej-
 de i forhold til dag- og døgninstitutionerne. For det andet
 kunne der være tale om projektarbejder i forhold til uddan-
 nelsesområdet. Dette indebærer nogle overvejelser om en di-
 daktik for socialisationsteori - ikke kun teoretisk men
 osse praktisk. Dvs. igangsættelse af undersøgelser over mulig-
 heder for formidling - ikke kun på mellemuddannelser, men osse
 i forhold til ikke i forvejen institutionaliserede mulige
 undervisningsfelter som f.ex. unge arbejdsløse.

Den nye social forskning, som vi meget kort har søgt at skitse-
 re, vil efterhånden sætte kvalitativt andre legitimeringskrav
 til den kritiske psykologi end dem, der eksisterer aktuelt. På
 vores institut handler denne ændring om en omdefinering af fag-
 kritikbegrebet.

Samarbejdet mellem de tre grupper - studenter/arb.løse/løn-
 arbejdere - indebærer selvfølgelig ikke, at grupperne ikke skal
 arbejde i forhold til deres egen institutionsbasis. Hver grup-
 pe har sine specifikke problemer, som den må organisere sig i
 forhold til. Det er klart nok for gruppen af studerende og
 arbejdende psykologer, men problemet opstår omkring de arbejdslø-
 se. For denne gruppe gælder nemlig den særlige situation, at
 de er hvad man kunne kalde 'usamfundsmæssiggjorte'. Deres iden-
 titet er så at sige defineret samfundsmæssigt negativt (man-
 gel på arbejde), hvad der må sætte nogle specifikke organisa-
 toriske problemer for gruppen.

I forhold til indfrielsen af disse perspektiver opstår selv-
 følgelig et koordinerings- og erfaringsformidlingsproblem. Det
 er et didaktisk problem i den forstand, at det er nødvendigt, at
 projektarbejdet fremtræder i en sådan form, at det kan forstås
 af de folk, der skal bruge det. Dvs. at vi må arbejde med vores
 udtryksform. Mht. det praktisk organisatoriske i problemet kun-
 ne man tænke sig, at det blev nødvendigt at oprette et slags se-
 kretariat til det koordinerende arbejde. Vi forestiller os, at
 sekretariatet kunne være det sted, hvor et sådant koordinerende arbej-
 de kunne foregå.

2. Hvordan er det muligt organisatorisk, studenterpolitisk at indløse disse perspektiver i forhold til studenterne på Psykologisk Institut - særlig i den nuværende situation med de forventede statslige indgreb?

Det følgende udgør et forsøg på at trække de to foregående afsnits formuleringer og den politikforståelse der her ligger ind i nogle-refleksioner på de studenterpolitiske forhold på vores egen institut. Som sådant udgør dette sidste afsnit nogle indledende bud på en studenterpolitisk strategi der dels muliggør og karakteriseres af en sammenbinding af en studenterpolitisk interessekamp og en fagpolitik (der ikke er teoriimmanent styret, hvilket kendetegner en del af den hidtidige fagkritik).

Aktuelt tegner der sig for studenterpolitikken to alvorlige indgreb fra statens side over for de studerende både hvad angår studie- og leveforhold og muligheder for et kritisk fagligt arbejde: 1, det nye styrelseslovsforslag og 2, adgangsbegrænsningen. Kampen mod disse indgreb vil vi diskutere ud fra de - få - organisatoriske sammenhænge (mulige sammenhænge for et flertal af de studerende) som vi i øjeblikket har på instituttet - nemlig tværtringsgrupper og hjælpeleærgrupper. Vi tager udgangspunkt her uden dermed at mene at disse sammenhænge er gode nok som politiseringssteder således som deres situation aktuelt er.

Tværtringsgrupper:

Tværtringsgrupperne blev dannet samtidig med at vi besluttede ikke at stille op til de styrende organer. Mere konkret om en stillingsbesættelsessag men med det perspektiv at de skulle fungere videre når denne sag var afsluttet. Tværtringsgrupperne fungerer i øjeblikket dårligt. Mange er faldet fra og enkelte grupper helt ophørt med at fungere. De væsentligste grunde hertil ser vi i følgende forhold. Først og fremmest er grupperne som nævnt konstitueret (tilfældigt på et studentermøde) ud fra en enkelt "sag" som ikke havde noget politisk perspektiv ud over sig selv. Dette har betydet evindelige diskussioner i næsten samtlige grupper på møderne om det videre indhold i gruppearbejdet.

Den diffuse studenterpolitiske situation på instituttet, hvor de forskellige politiske fraktioner ikke ekspliciterede de

TRYK PÅ FRONTEN

!

PRODUKTIONSTID.

Vores arbejdsdag er normalt på tolv timer. Ud fra de trykkebehov vi kan overskue, er vi nødt til at trykke Fagtryk ikke under otte af disse timer. Den resterende del af dagen står til rådighed for andet arbejde, hvoraf solidaritetsarbejde naturligvis har første prioritet. Øvrigt arbejde udføres i den rækkefølge aftaler herom er truffet - så giv os et nråj i god tid!

PLAKAT -og FARVETRYK.

A3 (Plakater) -og farvetryk laves kun om torsdagen. Originaler hertil skal ligge klar i trykkeriet senest tirsdag formiddag kl. 10.00!

PRISER.

1. Standardpris.

(inkl. mathfremstilling, trykning, samling, omslagskarton)

9 øre

2. Særpris A.

Småhefter, mødeindkalder og -oplæg, o.lign. (inkl. mathfremstilling, trykning, og evt. lidt hjælp fra trykkerne til betjening af samle -og hæftemaskiner)

9 øre

8 øre

3. Særpris B.

Løbesedler fra Aktionsfonden, - samme pris hvad enten der trykkes på én eller på begge sider.

6 øre

Vedrørende A3 -og farvetryk har vi så få erfaringer at priser må fastsættes individuelt.

RETNINGSLINJER FOR BRUG AF FRONTENS TRYKKERI.

Det har været opløftende at opleve det opsving, der på det seneste er sket i frontgruppens arbejde med plakater - tegnede, fotografiske eller blandede - men samtidig har mangfoldiggørelsen af dem med som regel meget kort frist været en medvirkende årsag til, at trykkeriets produktionsrytme er blevet smadret. Med den nuværende maskinpark (én offset-maskine, som kan trykke i underkanten af A3-format) kan vi simpelthen umuligt overkomme både en stadigt blomstrende plakaterproduktion, solidaritetsarbejde og alt "det løse", medmindre vi planlægger en rationel produktionsgang - og følger den!!

En forudsætning for at vi kan gøre det, er at vore brugere forholder sig solidariske til nedenstående retningslinjer.

KONTORTID: mandag-fredag kl. 12.30-13.00.

Når vi har indført kontortid, er det ikke fordi vil bidrage til bureaukratiets udvikling. Men da vi som regel arbejder enkeltvis i trykkeriet, kan de undertiden overvældende mange direkte og telefoniske henvendelser slå arbejdsrytmen i stykker. Kontakt os derfor så vidt muligt i kontortiden. Et andet godt tidspunkt at snakke med os på, er umiddelbart før eller efter vores ugentlige tryktermøde, fredag kl. 16-00 i fronthuset. Vælger du den mulighed, må du selv komme herhen - det kan ikke lade sig gøre at komme igennem til os pr. telefon på den tid af dagen.

MATHFREMSTILLING: tirsdag og torsdag.

Indtil vi selv får kopieringsudstyr, kan vi kun fremstille mather tirsdage og torsdage. Manuskripter, der skal trykkes, skal ligge klar i trykkeriet, senest de pågældende formiddage kl. 10.00, med tydelig angivelse af hvad de er, og hvem der vil kendes ved dem!

NO MER FOR RENSKRIVNING.

Det er vigtigt at normerne for renskrivning af manuskripter - linjeafstand, margen o.s.v. - bliver fulgt af hensyn til den senere mathfremstilling og trykning. Oplysning om normerne fås i kontortiden.

SELVSAMLING.

Vil du låne vores samle -og/eller hæftemaskine, så giv besked god tid i forvejen, så du ikke kolliderer med igangværende produktioner. Sker dette alligevel, forbeholder vi os forsteretten til maskinerne - uanset om det er os der p.g.a. uheld el. lign. har måttet bryde aftalen.

Hvis der ellers er noget du er i tvivl om m.h.t. trykkeriet, eller hvis du bare gerne vil se hvordan her ser ud, så kig ind i kontortiden - værtshuset har altid en kop kaffe og en næsten gratis frokost parat ved den tid.

politiske intentioner/interesser i tværtrinsgruppearbejdet de havde, har medført faktiske skjulte skolings- og rekrutteringsforsøg over for de nye studerende mer eller mindre bag om ryggen på disse. På grund af frontplattelsen har det ikke været muligt heller for de tidligere frontmedlemmer der har indgået i grupperne at udvikle en fælles politikforståelse der kunne være egentlig handlingsanvisende ud af gruppernes "elendighed". De uafklarede politiske modsætninger der har manifesteret sig (netop ikke bevæget sig) i gruppernes arbejde har besværliggjort et politisk udviklende, solidarisk samarbejde i grupperne og ydermere produceret autoritetsproblemer mellem ældre og nye studerende.

på trods heraf er dog en del nye studerende blevet hængende i grupperne hvilket må forstås som et udtryk for et reelt behov for dels en erfaringsudveksling herunder særlig en historiefremstilling omkring studentbevægelsens udvikling. Dels et informationsbehov om instituttets anatomi og forhold. Endelig har der osse været behov for et forum for socialtetsudfoldelse og muligheder for studentpolitiske afklaringer. Vi mener på baggrund heraf at princippet om en studentpolitisk organisering på tværs af årgangene er et nødvendigt led i en studentpolitisk organisering. Men imidlertid ikke nok. Hvis tværtrinsgrupperne stadig skal fungere som tværpolitiske grupper er det selvsagt nødvendigt med politisk homogene basisgrupper/organiseringer.

Nu tilbage til vor forsøgsvis skitsering af en studentpolitisk/fagpolitisk der muliggør opbakning fra grupper uden for universitetet bag en kamp mod statsindgrebene her altså adgangsbeholdningen og styrelseslovsændringsforslaget. Den hidtidige mest dominerende tendens til fagkritisk isolation på universitetet har betydet at vi idag står uden egentlige støttemuligheder/alliancer i denne kamp. Det er derfor osse nødvendigt at operere med et kort- og langsigtet perspektiv på bl.a. tværtrinsgruppernes arbejde. Som sagen står må vi nøjes med at stole på egne kræfter (i forhold til adgangsbeholdningen med mulig støtte fra gymnasie- og hf-studerende). Alligevel må et arbejde samtidig igang nu, et arbejde der på længere sigt kan indløse nødvendigheden (i det foregående om osse kun udfoldet begrundet) af en indholdsbestemt

Note:
 X). Der eksisterer i gruppen en mindre gruppe, der har forholdt sig til aktionsfonden, hvilken udover at have forholdt sig til de andre arbejdsfelter, der er nævnt i dette papir, også har forholdt sig til arbejdskampe. Dette mere konkrete arbejde i forhold til arbejdskampe er som sagt ikke blevet diskuteret grundigt igennem i gruppen, men fra aktionsfundsgruppens side kan vi sige, at den politiske nødvendighed af at forholde sig til arbejdskampe ikke adskiller sig fra den politiske nødvendighed af det universitets-externe engagement/alliancen med universitetets eksterne grupperinger, der iøvrigt gives udtryk for i dette papir.

I forhold til arbejdskampe gælder det samme argument som ved andre kamp i eksterne grupperinger: nødvendigheden af at overskride den universitære isolerthed/overskride den sædvanlige akademikerpraksis for gennem samarbejde med progressive arbejdende at få den praksis til at virke tilbage på vores praksis/arbejde på uni. Først gennem et samarbejde med progressive grupperinger udenfor universitetet kan vi nå frem til en bestemmelse af hvor det er socialistiske studerende spiller en vigtig rolle i den socialistiske bevægelse/altså en vurdering af mulighederne for en socialistisk praksis for studerende - hvorledes kan vores fag/fagkritikken indholdsbudfyldes således at den/vi bliver brugbare i klassekampen, den socialistiske bevægelse. I denne forståelse ligger en udvikling af det gamle eksterne fagkritikbegreb. Studenters indgæng i samarbejde med arbejderklassen havde som oftest karakter af, at disse blot skulle være 'leverandører' af viden, som arbejderne havde brug for. En sådan måde at samarbejde på finder vi problematisk, idet studenterne ikke blot kan indgå i samarbejdet med deres viden, uden at de samtidig indoptager noget af den konkrete viden og erfaringer, arbejderklassen og andre universitets eksterne grupperinger sidder inde med. Vi taler med andre ord her for, at der forskel i viden og erfaringer, der floskuløst er produceret af adskillelsen mellem håndens og åndens arbejde, Gradvist må nedbruges i et sådant samarbejde. Det vil sige at der til grund for et sådant samarbejde må læses en erkendelse af begrænsningerne i den viden, der er udviklet indenfor det borgerlige universitet.

I forhold til oplæggets afsnit 2 om arbejde med vores erhvervsaktion/professionsanalyse betyder dette at vi udover at forholde os til professionstilknyttet arbejde i forhold til mellemuddannelser og social- og sundhedssektoren også mener at vi må forholde os til professionstilknyttet arbejde i produktionssektoren, det der også her er traditionelle psykologstillinger og det derfor er nødvendigt

alliance/samarbejde med universitetsexterne grupperinger herunder osse tvær-fagligt samarbejde. Dette arbejde er osse tværtrinsgruppernes arbejde om disse skal være studentertilsk/fagpolitisk udviklende.

Hjælpearergrupperne:

Der er fornyelig produceret et papir på instituttet om hjælpearerarbejdets betingelser og muligheder i en politiseringsammenhæng. Her tages op og samtidig argumenteres for muligheden af en sammenbinding af fag- og studentpolitik (sidstnevnte forstøt ikke kun som SU-interessekamp) og den slags) men osse netop en tågen alvorligt de studieproblemer af især examensmæssig karakter som ellers meget nemt kan bevirke en politisk afmatning) = en sammenbindingsmulighed netop gennem denne institution. Vi orker ikke her at gengi disse overvejelser osse fordi denne diskussion kun sporadisk er blevet berørt i vores gruppes arbejde, men kan henvise interesserede til hjælpearergruppen for 3.sem. efteråret 76 på instituttet i fald man ønsker at se diskussionen i dette papir.

Omkring disse formuleringer mener vi at en reorganisering (og en sådan er nødvendig) af tværtrinsgrupperne - både strukturelt og indholdsmæssigt skal tage sit udgangspunkt.

Foreløbig slut -
 mens vi ruster os
 til et heft forår.

Kammeratlig hilsen fra

- Lone Hansen, Connie Fuglsang, Kirsten Høgh, Rikke Andreasen, Bodil Hertzum, Lene Helsborg, Niels Bøggild, Lene V. Nielsen, Jette Rytke, Anette Poulsen, Ellen Jensen, Ruth Mortensen, Alex Madsen, Marianne Wangsted, Charlotte Detlef, Vibeke Gøtzsche, Helge Poulsen, Leif Giørtz Christensen, Asta Nielsen, Marie Birk, Marlis Dall.

også her at have en strategi for hvorledes man kan lave politisk arbejde indenfor sådanne stillinger. Men det betyder også at et ligeså vigtigt arbejdsfelt er hvordan man som socialistisk psykolog kan lave politisk arbejde udenfor de traditionelle psykologstillinger, foreksempel som arbejdsbølge. Perspektiverne med aktionsfundsarbejdet er bl.a. Gennem samarbejde med universitetsseksterne grupperinger at overskride vores traditionelle arbejdsfelt.

Den måde aktionsfonden konkret har forsøgt at arbejde på har været gennem solidaritetsarbejde at få kontakt med og samarbejde med operationelle grupper. Princippet for solidaritetsarbejdet har været at der var tale om selvstændigt organiserede aktionerende, hvor arbejdskampen har været demokratisk organiseret med arbejdermøder som øverste besluttende myndighed, osv. Det vil sige kampe, der ikke er partistyrede eller styret fra fagforeningsside. Gennem et solidaritetsarbejde vil samarbejdet mellem arbejdere og studenter blive et samarbejde med progressive arbejdere i basis/fagpositionelle grupper og ikke et topstyret samarbejde som f.eks. det tidligere samarbejde med fagbevægelsens top.

Et solidaritetsarbejde, der i sig indeholder eller hvis perspektiv er et samarbejde så nødvendigt som have en permanent karakter, idet det rene indsamlingsarbejde ikke i sig selv er nok.

Som eksempel på samarbejde eller begyndelse på et samlingsarbejde nævnes at aktionsfonden indenfor de sidste måneder har deltaget i solidaritetsarbejde med Padagogerne på Tousgården i Brabrand, arbejdere på Runtalradiatorfabrik i Struer, sygeplejeelevernes aktion, næsternes aktion, EFG-lærlingenes aktion i Århus.

Et oplæg som dette kunne måske forlede nogen til at mene, at troen på reinkarnationen osse er levende indenfor fronten, -og det er nok heller ikke helt af-sporet. Efter en ret skrantende tilværelse igennem den første halvdel af 1976, forværedes tilstanden let kraftigt i sommerferien og flere kunstige åndedrætsforsøg blev iværksat gennem hele efteråret, -men, der var intet at gøre, og det må nu erkendes, at det bedste er at lade FFAU forblive i en kuvøsetilstand, og så håbe på at andre vil få den tilstrækkelige optimisme til at forsøge et nyt opvækningsforsøg. Siderne her er ikke så meget ment som et forsøg på at lokke de optimistiske sjæle, der skulle kunne vække FFAU, ud af busken, men derimod snarere et håb om, at det vil kunne være med til at starte den diskussion, der er hlet nødvendig, -nemlig hvordan vi (igen) får en tværfrentlig diskussion op at stå.

Men først lidt historik over hvordan tingene har fungeret hidtil, hvorfor FFAU faktisk godt kunne fungere på et tidspunkt, men ikke lige nu, selv om midlerne nok har været de samme. Det er lidt af en gentagelse af tidligere oplæg, som dog kun er blevet sendt ud til folk, der i følge kottoket skulle sidde i de lokale AU'er. Men visse ting tyder på, at enten er det de forkerte navne, eller osse fungerer mange af de lokale AU'er helt a' helvede til, forsat på den måde, at diskussionen inden for disse AU'er er meget dårlig, og at kommunikationen uadtil er endnu dårligere. Så derfor skader der nok ikke med en gentagelse de...

Tidligere var de aktiviteter, vi kan henregne til frontens centrale aktiviteter, en del mere koncentreret og ikke så omfattende, som de har været det sidste års tid. Det vil sige, at man kunne få tingene til at køre/funcere ved hjælp af medlemsmøder, AU-møder etc., idet der i sig selv var en gruppe, der var udfarende, og som havde overblikket til at kunne planlægge de møder, vi nødvendigvis måtte holde, for at få tingene til at funcere.

Det vil igen sige, blandt andet ind over AU-forberedelsearbejdet, at det var tilstrækkeligt med en person, til at tage sig af de rent bureaukratiske ting, såsom renskrivning af mødeindkaldelser, opkrævning af kontigent, ajourføring af kartotek, indkaldelse til møder mm. (det årejede sig om ca. 10 timers arbejde pr. uge, når der var mest kul på).

Man kan selvfølgelig diskutere, hvor godt det fungerede, -der var ofte røster om, at tingene var for autonome, for uigennemskuelige, mm., - men de fungerede...

Men som tingene kører nu, hvot aktiviteterne er blevet mere omfattende, og hvor de tager en del mere af folks tid, betyder det

selvfølgelig osse man mister en del af det overblik, man immervæk tidligere var i stand til at etablere overfor hele frontens "virkefelt".

Det har på en eller anden måde betydet en tendentiell arbejdsdeling, med "studenterpoltikken" på rådsgangen, "frontsnakkerne" koncentreret ned på enkeltfrontniveau, frontusaktiviteterne mere eller mindre holdt for sig selv, som et sted der satte nogle meget gode rammer, men hvis indhold, det blev overladt til de folk, der arbejdede dernede at lægge. Lige nu er der selvfølgelig værtshusgrupperne, der nogenlunde selv ligger programmet for de aktiviteter, der hver uge skal foregå nede i huset. Men der er stadig en mængde problemer tilbage, som kun kan løses ved at en langt større del af fronten får dem diskuteret og klaret.

Der skal ikke væves ret meget videre over, hvordan tingene ikke fungerer. - Det vigtige i denne her forbindelse er, at der fungerer nogle tværfrentlige aktiviteter: Aktionsfond, Fronthus og - for så vidt som det er frontfolk - styrelsen, som alle fungerer rimeligt godt, men som i større eller mindre grad mangler baggrundsgrupper, der er i stand til at udforme/diskutere den politik, der måtte være frontens.

Lige så klart det må være for enhver, at det er nødvendigt at fronten får nogle flere tværfrentlige diskussioner etc., - lige så klart må det være, at sådanne diskussioner kun kan få en mere fast form, hvis enkeltfronterne fungerer rimeligt godt, - Derfor må det osse i høj grad blive ud fra enkeltfronterne, at et FFAU skal rekonstrueres, og det kan så forhåbentlig sætte gang i nogle snakker om nye organisationsformer, der kan være mere adækvæde, for den basisorganisering, der i vid udstrækning har fundet sted.

Noget af det eneste jeg lige nu kan ane som en form for løsning, er at der kommer en eller anden fast gruppe, der søger for at der kommer en koordinering op at stå. Hvordan den skal arbejde, er ikke til at sige lige nu, men én måde kunne blandt andet være at den på en journalistisk facon gik rundt til enkeltfronterne, og udspurgte dem, om hvad deres problemer er, og hvad man lige nu diskuterede mest,...., og måske osse på denne måde være i stand til at inddrage Frontbladet i lang t højere grad, end vi hidtil har været i stand til at gøre. Derved er der osse håb om, at langt flere vil forholde sig til de diskussioner, vi til stadighed nødvendigvis må føre som samlet front, og ikke som de t kører nu, bare holder problemerne indenfor de enkelte fronter, - og der når frem til mere eller mindre tilfredsstillende resultater.

Et oplæg som dette kunne måske forlede nogen til at mene, at troen på reinkarnationen osse er levende indenfor fronten, -og det er nok heller ikke helt af-sporet. Efter en ret skrantende tilværelse igennem den første halvdel af 1976, forværredes tilstanden ret kraftigt i sommerferien og flere kunstige åndedrætsforsøg blev iværksat gennem hele efteråret, -men, der var intet at gøre, og det må nu erkendes, at det bedste er at lade FFAU forblive i en kvæsetilstand, og så håbe på at andre vil få den tilstrækkelige optimisme til at forsøge et nyt opvåkningsforsøg. Siderne her er ikke så meget ment som et forsøg på at lokke de optimistiske sjæle, der skulle kunne vække FFAU, ud af busken, men derimod snarere et håb om, at det vil kunne være med til at starte den diskussion, der er hlet nødvendig, -nemlig hvordan vi (igen) får en tværfrentlig diskussion op at stå.

Men først lidt historik over hvordan tingene har fungeret hidtil, hvorfor FFAU faktisk godt kunne fungere på et tidspunkt, men ikke lige nu, selv om midlerne nok har været de samme. Det er lidt af en gentagelse af tidligere oplæg, som dog kun er blevet sendt ud til folk, der i følge kartoteket skulle sidde i de lokale AU'er. Men visse ting tyder på, at enten er det de forkerte navne, eller osse fungerer mange af de lokale AU'er helt a' helvede til, forstået på den måde, at diskussionen inden for disse AU'er er meget dårlig, og at kommunikationen uadtil er endnu dårligere. Så derfor skader der nok ikke med en gentagelse....

Tidligere var de aktiviteter, vi kan henregne til frontens centrale aktiviteter, en del mere koncentreret og ikke så omfattende, som de har været det sidste års tid. Det vil sige, at man kunne få tingene til at køre/fungere ved hjælp af medlemsmøder, AU-møder etc., idet der i sig selv var en gruppe, der var udfarende, og som havde overblikket til at kunne planlægge de møder, vi nødvendigvis måtte holde, for at få tingene til at fungere.

Det vil igen sige, blandt andet ind over AU-forberedelsearbejdet, at det var tilstrækkeligt med en person, til at tage sig af de rent bureaukratiske ting, såsom renskrivning af mødeindkaldelser, opkrævning af kontigent, ajourføring af kartotek, indkaldelse til møder mm. (det ådrejede sig om ca. 10 timers arbejde pr. uge, når der var mest kul på).

Man kan selvfølgelig diskutere, hvor godt det fungerede, -der var ofte røster om, at tingene var for autonome, for uigennemskuelige, mm., - men de fungerede..

Men som tingene kører nu, hvort aktiviteterne er blevet mere omfattende, og hvor de tager en del mere af folks tid, betyder det

tidligere var i stand til at etablere overfor hele frontens "virkefelt".

Det har på en eller anden måde betydet en tendentielt arbejdsdeling, med "studenterpolitikken" på rådsplanen, "frontsnaakkerne" koncentreret ned på enkeltfrontniveau, frontusaktiviteterne mere eller mindre holdt for sig selv, som et sted der sætte nogle meget gode rammer, men hvis indhold, det blev overladt til de folk, der arbejdede dernede at lægge. Lige nu er der selvfølgelig værtshusgrupperne, der nogenlunde selv ligger programmet for de aktiviteter, der hver uge skal foregå nede i huset. Men der er stadig en mængde problemer tilbage, som kun kan løses ved at en langt større del af fronten får dem diskuteret og klaret.

Der skal ikke væves ret meget videre over, hvordan tingene ikke fungerer. - Det vigtige i denne her forbindelse er, at der fungerer nogle tværfrontlige aktiviteter: Aktionsfond, Fronthus og - for så vidt som det er frontfolk - styrelsen, som alle fungerer rimeligt godt, men som i større eller mindre grad mangler baggrundsgrupper, der er i stand til at udforme/diskutere den politik, der måtte være frontens.

Lige så klart det må være for enhver, at det er nødvendigt at fronten får nogle flere tværfrontlige diskussioner etc., - lige så klart må det være, at sådanne diskussioner kun kan få en mere fast form, hvis enkeltfronterne fungerer rimeligt godt, - Derfor må det osse i høj grad blive ud fra enkeltfronterne, at et FFAU skal rekonstrueres, og det kan så forhåbentlig sætte gang i nogle snakker om nye organisationsformer, der kan ævre mere adskæftede, for den basisorganisering, der i vid udstrækning har fundet sted.

Noget af det eneste jeg lige nu kan ane som en form for løsning, er at der kommer en eller anden fast gruppe, der sørger for at der kommer en koordinering op at stå. Hvordan den skal arbejde, er ikke til at sige lige nu, men én måde kunne blandt andet være at den på en journalistisk facon gik rundt til enkeltfronterne, og udspurgte dem, om hvad deres problemer er, og hvad man lige nu diskuterede mest..., og måske osse på denne måde være i stand til at inddrage Frontbladet i langt højere grad, end vi hidtil har været i stand til at gøre. Derved er der osse håb om, at langt flere vil holde sig til de diskussioner, vi til stadighed nødvendigvis må for søm samlet front, og ikke som de t kører nu, bare holder problemerne indenfor de enkelte fronter, - og der når frem til mere eller mindre tilfredsstillende resultater.

de sammenhænge, vi kunne tænke os at undersøge. Men i den forbindelse er det vigtigt at man herfter stadigvæk ville have praktiksteder, indtil snart i en lige dispensationsmuligheder var opbrugt, og budgetterne overstrødet.

På Det er dog med bistandslovens ikrafttrædelse d. 1/4-76, op til den enkelte kommune at bestemme om der må bruges vikardækning grupper til konferencetimer. Vi prøver at tæde bød på. Et af de områder, der på et møde i Uddannelsesrådet den 17.11.76 ang. praktik og konferencetimer, blev det af direktoratets juristgjort klart, at at de forhandlinger, der har været ført mellem Socialmin. og finansene Finansmin. ikke førte til nogle resultater. Finansmin. afviste ansøgningen om en tillægsbevilling med at man ikke kunne løbende udvide på de allerede eksisterende konferencetimer.

Så uden om spareforlovene, der har været gennemført bl.a. på Undervisningsmin. budget. Da direktoratet var enig med sagsansvarerne om konferenceværemådenes betydning for uddannelsen, havde man udfærdiget et forslag, hvor på Seminarierne budgetter man evt. kunne hente pengene til dækning af konferencetimerne. Man foreslår konferenceværemådenes skåret ned med 50 %, dvs. at man får en konferencetime om ugen. De timer man får skal seminarieret selv betale vikardækning for.

På et møde i "Indforståede" miljøer. Ved PL's fællesforeningspolitik: indtil dato været testet i universitetsforbund som modpol til statens indgriben i deginst.området og pæd.uddannelsen står henholdsvis BUPL og PL. direkte tilknytning vil tillige BUPL og PL har igennem tiderne været styret af forskellige parlamentariske grupperinger, og har deraf rent politisk været likumpræget af disse opfattelse af det kap. samfund. Op igennem en af 60'erne var det socialdemokraterne med deres socialstatistiludmåling der sad fast på taburetterne i henholdsvis PL og BUPL. Lige nu har allerede i begyndelsen af 70'erne, begyndte DKP'ere sammen se af at med krisen at sive ind og overtage taburetterne, og omkring takluden i 71-72 havde DKP'erne den "fulde kontrol" over PL, mens overtagetelsen af BUPL først kom i begyndelsen af 1976.

Denne situation står vi i idag, dette præger derfor de forhold vi som pæd.stud. har at kæmpe under. For DKP'erne har det været naturligt centralistisk at overtage henholdsvis PL og BUPL og føre dem ind som en interessegruppe i deres antimonopolistiske strategi. Denne strategi har i særdeleshed kommet frem for degen for de pæd. stud. under de sidste ledelsesforhold, og overfor vores uddannelse. Under de seneste ledelsesforhold får man nok ikke den samme udvalgte forhandlings, muligvis og aktion, er vi blevet dirigeret ind i forskellige forhand-

VÆRTSHUSET - SPISEHUSET

Rekruttering af nye arbejdsgrupper.

Kort om arbejdsgruppe organiseringen.
 Omkring det daglige arbejde i værtshuset opererer vi med tre størrelser: Arbejdsgrupperne, Styringsgruppen og Lønarbejderne.
Arbejdsgrupper skal forstås som forskellige frontgrupper der arbejder en uge ad gangen i værtshuset. De er det vigtigste element i denne organisation. Grupperne har - i punktform - følgende opgaver i ugens løb : klare værtshusdriften, dvs øl-salg, rengøring etc; køkkendriften, dvs lave maden, rydde op, gøre rent etc; og så det vigtigste : planlægge og stå for diverse arrangementer i ugens løb - hvor mange, hvilken karakter disse arrangementer får afhænger helt af gruppens lyst !! Dette lyder nok ret voldsomt, men vi mener at det er politisk nødvendigt for at fronten ikke skal delse i universitetsfolk og fronthusfolk - og dette giver samtidig en mulighed for at gruppernes arbejde kan komme ud over en lille snæver kreds igennem deres arrangementer!
 Og til hjælp for grupperne er der så :

Styringsgruppen der består dels af en arrangementsgruppe og dels af en værtshusgruppe. Disse grupper skal støtte grupperne med at få planlagt deres arrangementer i perioden op til den pågældende uge og skal hjælpe, rådgive, assistere gruppen i løbet af ugen med div. praktiske ting; hvor står øllerne - hvordan bruger man filmsapparatet - hvordan tæller man kassen op etc... Konkret foregår dette dels gennem møder i perioden op til gruppens uge og ved at gruppen får en kontaktperson i styringsgruppen.

Og sidste led i organiseringen er :
Lønarbejderne, hvor vi har Axel som økonomi-boss i 20 timer om ugen. Gennem samarbejde og snæver kontakt med både styringsgruppen og arbejdsgrupperne skal han klare de overordnede regnskaber, optællinger, indkøb ol. Desuden er Hanne og Mie ansat 20 timer hver om ugen, begge i en "økonoma"funktion, dvs sætte folk ind i køkkengangen, hjælpe med mad planlægning og produktion, klare indkøb mv. Alle tre er desuden med i styringsgruppen, hvorfor deres funktioner selvfølgelig ikke kun er sådan rent lønarbejde.

Kontinuiteten i hele dette halløj sker dels gennem styringsgruppen og lønarbejderne og dels gennem "overlappings-møder" med grupperne hvor nye og gamle grupper snakker erfaringer mv igennem.

DKP'erne aflørede via dette, at de ville bruge socialdemokraternes politik som valgfleks, og afslørede dermed også DKP'ernes parlamentaristiske fixering.

Basis mente ikke , at situationen var væsentlig forandret, og at en evt. aktion på dette tidspunkt, ville drukne i valgruset, samtidig med dette ville basis ikke være med til valgpropoganda for DKP.

Ud fra dette besluttede basis at bestemme datoen, d.21.2.77, som en definitiv skæringsdato for en tidsbestemt undervisningsboykot, hvis lo seminarier gik med. Seminariekontaktgruppen fik pålagt at kæmpe for at få så mange seminarier med på dette grundlag.

Under disse møder, blev oppositionen til DKP's linje mere og mere sammensat, og dette afsiøredes konkret i, at DKP'erne var de eneste, der hele tiden stemte imod, hvad basis gik indfor. Modstræningen lokalt mellem PL bestyrelsen og basis trådte ligeledes frem på landsplan, da de opfordringer fra JFS omkring en tidsbestemt undervisningsboykot, så vidt det var muligt, blev forkastet af de forskellige PL bestyrelser på de øvrige seminarier, og derfor ikke kom ud til basis.

Forskellige seminarier som fra begyndelsen gik ind for en boykot, var efterhånden blevet splittede og passive. Men samtidig med at der var sket en splittelse, var der også dannet begyndende oppotionelle grupperinger rundt omkring, der var utilfredse med PL's centrale politik. I København havde der længe bestået en oppositionsgruppe der mødtes engang imellem for at diskutere det centrale PL. I weekenden før den 21.2. havde man besluttet at samle den opposition, der på landsplan var begyndt at vende sig imod PL's politik. På dette møde, som bestod af KAP'ere og enkelte KBH. FF'ere og os, var den generelle vurdering, at det var muligt at samle en række seminarier op, hvis JFS ville starte en boykot op.

På JFS mødtes vi i plenum den 21.2. for at diskutere situationen. På HB mødet i weekenden før, havde PL centralt lagt en aktionsplan frem som bestod i isolerede enkelttagsboykotter, hvor otte seminarier på forskellig tid skulle boykotte, men d. 21.2. kom der et modsatrettet udspil fra PL's forretningsudvalg om at standse boykotplanen, idet man mente at situationen var ændret, eftersom man mente, at et finansudvalg ikke kunne træde sammen

51

før efter den 1. marts.

Flertallet på JFS protesterede kraftigt imod PL's centrale udspil, og mente at aktionen skulle træde ikraft nu, hvis man skulle opnå at danne en slagkraftig modstand mod statens indgriben i uddannelsen. JFS gik derfor i boykot for at få mindst lo seminarier med. Vi nedsatte flg grupper, der skulle arbejde aktivt under aktionen.

Institutionskontaktgr.

Seminariekontaktgr.

Offentlighedsg.

Økonomigr.

Blokadegr.

Koo - gr.

Under selve aktionen, arbejdede flertallet af de stud. aktivt i de ovennævnte grupper, men omkring d. 24.2. blev det klart, at vi ikke kunne modstå den hetz, der var skabt fra PL centralt imod vores aktion. Særlig seminariekontaktgruppen mødte denne modstand konkret på møder på de forskellige seminarier i Jyllandsområdet. Ligeledes blev det klart, at oppositionen på de Københavnske seminarier, der hovedsagelig bestod af KAP'ere ikke havde den kontakt med basis, som det var fremgået af det Oppotionelle møde i Kbh. Grundet disse forhold standsede vi boykotten, og besluttede at JFS starter op igen den 3. marts med en tidsubestemt boykot, og ville holde PL centralt frast i dette.

Nogle konsekvenser af nedskæringerne på uddannelsen:
Bliver vores krav om fuld vikardækning på uddannelsen:

Gennemført, vil det resultere i at konferencetimerne ikke studerende i praktik. Bortfalder praktikken, vil konsekvensen være, at vores uddannelse igen bliver to årig.

Nedskæringer, på den i forvejen dårlige tre årige uddannelse

,vil medføre væsentlige forringelser.

For det første, vil den teoretiske del af studiet komme til at stå isoleret. Dvs. at den socialiseringsteori man her oparbejder ikke har sammenhæng med de børn og de fysiske rammer (herunder normering), der findes på daginstitutionerne.

For det andet vil det være vanskeligt, at etablere fagkritisk arbejde, som vi i de sidste par år har prøvet at integrere i undervisningen - dog med kraftig modstand fra lærergruppen.

52

Arbejdsgrupper, nedsat under boykotten arbejder videre for at opnå fuld vikardækning for konference timer.

Dette sker først og fremmes ved : Møde med praktiklærere evt. deltagelse i møder for forældre på praktikinstit. og kontakt til andre seminarier. Det kan dog være vanskeligt at fastholde mobiliseringen p.g.a. mødepligten.

Målet for arbejdet på JFS er stadig, at mobilisere samtlige seminarier til at gå i tidsubestemt boykot indtil konference-tidsproblematikken er løst.

Henrik Øst, Karen Laursen,

Tommy Hørning og Lone Høegh

J.F.S.

Rekruttering af nye arbejdsgrupper.

Kort om arbejdsgruppe organiseringen.

Omkring det daglige arbejde i værtshuset opererer vi med tre størrelser: Arbejdsgrupperne, Styringsgruppen og Lønarbejderne. Arbejdsgrupper skal forstås som forskellige frontgrupper der arbejder en uge ad gangen i værtshuset. De er det vigtigste element i denne organisation. Grupperne har - i punktform - følgende opgaver i ugens løb: klare værtshusdriften, dvs øl-salg, rengøring etc; køkkendriften, dvs lave maden, rømte op, gøre rent etc; og så det vigtigste: planlægge og stå for diverse arrangementer i ugens løb - hvor mange, hvilken karakter disse arrangementer får afhænger helt af gruppens lyst!! Dette lyder nok ret voldsomt, men vi mener at det er politisk nødvendigt for at fronten ikke skal delse i universitetsfolk og fronthusfolk - og dette giver samtidig en mulighed for at gruppernes arbejde kan komme ud over en lille snæver kreds igennem deres arrangementer! Og til hjælp for grupperne er der så:

Styringsgruppen der består dels af en arrangementsgruppe og dels af en værtshusgruppe. Disse grupper skal støtte grupperne med at få planlagt deres arrangementer i perioden op til den pågældende uge og skal hjælpe, rådgive, assistere gruppen i løbet af ugen med div. praktiske ting; hvor står øllerne - hvordan bruger man filmsapparatet - hvordan tæller man kassen op etc... Konkret foregår dette dels gennem møder i perioden op til gruppens uge og ved at gruppen får en kontaktperson i styringsgruppen.

Og sidste led i organiseringen er:

Lønarbejderne, hvor vi har Axel som økonomi-boss i 20 timer om ugen. Gennem samarbejde og snæver kontakt med både styringsgruppen og arbejdsgrupperne skal han klare de overordnede regnskaber, optællinger, indkøb ol. Desuden er Hanne og Mie ansat 20 timer hver om ugen, begge i en "økonoma"funktion, dvs sætte folk ind i køkkengangen, hjælpe med mad planlægning og produktion, klare indkøb mv. Alle tre er desuden med i styringsgruppen, hvorfor deres funktioner selvfølgelig ikke kun er sådan rent lønarbejde.

Kontinuiteten i hele dette halløj sker dels gennem styringsgruppen og lønarbejderne og dels gennem "overlappings-møder" med grupperne hvor nye og gamle grupper snakker erfaringer mv igennem.

Hvorfor denne uge-turnus med arbejdsgrupper? Fordi,

det giver mulighed for at samarbejde under nye (praksis-) former internt i grupperne.

det giver en vis indsigt i værtshusets - og dermed fronthusets - organisation og økonomi.

det giver en introduktion til fronten og fronthuset - organisatorisk, fysisk, politisk og personalt - på en anden måde end den vanlige møde-sammenhæng.

og fordi grupperne gennem arrangementer, møder mv får mulighed for at fremlægge deres arbejde, diskutere deres aktiviteter med andre kammerater og derigennem dels komme et skridt videre og dels virke direkte rekrutterende rundt omkring fra hvor de kommer til fronten/fronthuset - det sidste primært gennem indholdet i aktiviteterne, men også blot fordi folk skal ned og se deres kammerater "stå i baren".

Endvidere har gruppeorganiseringen en vigtig funktion i - gennem samarbejdet med lønarbejderne (Hanne, Mie og Axel), at undgå/modvirke en løsrivelse og bureaukratisering af deres funktioner til ingen nytte - politisk - for nogen.

Læs iøvrigt frontblad 12, 18.10.76, hvor der står en del om disse ting.

hvad har vi af erfaringer? Værtshuset har kun kørt en måned nu og køkkenet er lige åbnet, så det er klart at vi ikke har erfaringer på alle områder.

På det praktiske område er der selvfølgelig en hel del hvor den væsentligste er at grupperne skal være på 9-10 folk for at kunne køre en uge igennem uden enten at droppe arrangementerne eller at lasse arbejdet over på lønarbejderne. De andre praktiske erfaringer kommer ud efterhånden som der kommer noget overblik over dem.

Arrangementsmæssige erfaringer har vi ikke ret mange af. Intentionerne er at den væsentligste rekruttering til/ kontakt etablering sker via det indhold grupper lægger i arrangementerne, men det er pt ikke til at sige meget andet end at planlægningen af disse arrangementer fra gruppernes side skal være helt i top og færdig noget før gruppen uge. Og videre at der i al fald ikke er set noget der gør at denne organisering ikke dur, tværtom.

Og så selvfølgelig opfordrer alle grupper til at overveje hvordan de kan indgå i uge-turnusen..

Hvad så?

I første omgang gik arbejdet på at "skaffe" grupper til de første 3 måneder. Det lykkedes fint, bortset fra at ugen 4-10/4 (den med påskedagene) er ledig endnu. Den skal meget gerne udfyldes snart !!

I å grund af planlægning - forberedelse af månedfoldere, bestilling af film mv, koordinering med arrangementer og diverse seminarer etc - er det vigtigt at vi allerede nu begynder at tænke på perioden efter 1. maj!

Konkret vil det være skide godt hvis vi iløbet af marts kan få tegnet grupper på maj, juni, juli, august og september !!

Det betyder - hvis vi tager den ledige april-uge med - at der skal fyldes 23 uger ud, altså at det er noget alle grupper på det kraftigste opfordres til at forholde sig til. Grunden til at vi forsøge at planlægge så lang tid frem, er at det nødvendigvis skulle komme derhen, at det hele koksede til sommer pga arbejde, ferie mv hvor det dels er svært at få fat på folk og dels at folk er fast bundet !!

Tænk over det! Tal om det i grupperne! Kontakt

VERTSHUSGRUPPEN, Mejlgade 53, 8000 C, tel. 192255
/søren qvist, sct. paulsgade 42, 8000 c, tel. 135525
om oplysning mv eller send nedenstående til FRONTHUSET

Vi er interesserede i at tage en uge i fronthusets værtshus/
at høre nærmere om arbejdet.

Gruppe _____

udd.sted/fag _____

Kontaktperson - navn _____

adresse og tel. _____

(evt. vi vil gerne tage ugen fra-til _____)

Sendes til værtshusgruppen, Fronthuset, Mejlgade 53, 8000 C.
eller afleveres i baren (samme adresse !!)

FRONTHUSET'S VÆRTSHUS - SPISEHUS

Mangler en Arbejdsgruppe

i uge 14 d. 4-11 / 4 (APRIL!)

Det er godt nok påske-ugen
men hvis vi skal undgå at køre
for meget på de samme folk
er det vigtigt at der kommer
en gruppe !!

KAMMERATER! Meld jer

til at passe værtshus i påsken
og hold ferie i ugen efter!

Kontakt værtshusgruppen alle-
rede i dag !!

(trækkes på telefon: 192255 (lok. 21))

FOR EN FRONTFUNDERET AVIS -- FOR EN SOCIALISTISK LOKALAVIS

Hvor længe skal vi være henvist til siften og pesten, når vi vil have løbende oplysninger til/fra det lokale klasesamfund? Længe - hvis vi venter på initiativer fra den øvrige venstrefløj efter socialdemokraternes slagning af "Demokraten", DKPerne og Sferne vil have for travlt med at udbygge og konsolidere "Land og folk" og "minavisen" som landsaviser, og de andre grupper har ikke kraft nok. Eventuelt vil løsgængere kunne starte op, men fraværet af en organisationsammenhang vil gøre det til en fuser.

Fronten har aktive grupper indenfor de områder, en avis skal dække: arbejdsmarked, uddannelse & forskning, politik, økonomi, kultur, sport, sundhedsvæsen, socialvæsen, pædagogik. Disse grupper vil kunne udvikles gennem konkrete formidlingsopgaver. Om grupperne har tilstrækkelig kvantitet og kvalitet er svært at vurdere, men en nødvendig forudsætning er i hvert fald 1-1 1/2 års forarbejde.

Den primære målgruppe for en sådan avis giver sig af frontens hidtidige teori og praksis: folk på uddannelsesinstitutioner i Århus amt. Sekundære målgrupper: mellemklasser i Århus amt og forskellige arbejdergrupper. Spørgsmålet er så om der er nok af dem? Her kan udgangspunktet være de 10.000, der plejer at være i Botanisk Have 1. maj. Selvom nogle af dem kommer fra samme husstand og derfor vil holde avisen sammen, skulle de vel være et grundlag, som suppleret med dem, der glemmer at komme, kan snige sig op på 10.000 igen. Så er vi ved det økonomiske overslag.

1. Salg af 10.000 aviser X 5 dage X 48 uger X 2 kr i gennemsnitspris for abonnement og løssalg + 4.800.000
2. Trykning af 10.000 aviser X 5 dage X 48 uger X 0,5 kr i trykkeudgift - 1.200.000
3. Distribution af 10.000 aviser X 5 dage X 48 uger X 0,5 kr i distributionsudgifter - 1.200.000
4. Husleje - 36.000
5. Kontormaskiner - 50.000
6. Abonnement på telegrambureauer og aviser - 200.000
7. Rejser - 50.000
8. Tilbage til redaktions- og administrationsløn - 2.064.000

Det kan sikkert gå med mindre. Bedst er det vel at have egenkapital til et kvartal, men her går det vel også med mindre, f. eks. 200.000, der kan dække pkt. 1-7 i en måned. Hvis parolen 1. maj er: giv en tier til en socialistisk lokalavis; ja, så har vi halvdelen.

Hvis de aktive grupper synes, det er en god idé, kan de diskutere den og sammen vende tilbage til en debat engang til maj.

Steffen Bjerre

Q-gruppens oplæg til strukturdebat i MF. 20. 11. 76. 58

Forholdelser: MF.- medicinerfronten

FP= fagpolitisk front

AU= medicinerfrontens arbejdsudvalg

EVEN ER VI OG HVORFOR SKRIVER VI DETTE ?

Vi er Q-gruppen - eller rettere de sørgelige rester af den kvindogruppe, der startede efteråret 75 på medicin - og den består af Birgit, Abellone, Gerd, Erika, Mette, Anne W, Kirtsine, Eva. Selv om vi ikke er en egentlig frontgruppe (der er både front- og ikke front Ødebar vi alligevel så mange erfaringer fra politisk arbejde, at vi synes, at det er allernærmest nødvendigt for os, at fortælle om de problemer vi kan se, kort sagt endnu engang tage dem op, diskutere dem og prøve at løse dem. Det er ikke noget "perfekt" oplæg - vi har ingen færdigpakkede løsninger. Vi vil beskæftige os med de problemer, der er fælles for alle i MF og for den sags skyld i alle venstrefløjssituationer, men vi vil forsøge at vise (nok en gang) hvorfor vi føler os jokket på som piger - kort sagt gøre endnu et forsøg på at få JER, vore hankansfront-KAMMERATER, fyrene på venstrefløjen til at forstå, at i opfører jer som mandschauvenister i forskellige situationer. Vi vil IKKE diskutere det med jer enkeltvis, altså ene pige over for en hel flok fyre, - vi har for mange dårlige erfaringer med at sidde som pige og føle sig hysteriske, overfølsomme, usolidariske, forfølgende jer, når I går igang med at diskutere vore udtalelser og ARGUMENTERE problemet så langt væk at vi til sidst overbevises om, at det ikke eksisterer, lige ind til vi snakker med andre piger, der mandsåndten osse har set problemet. Så vi vil kun snakke om det, hvis vi kan gøre det sammen (vi er ikke igang med at foreslå en plenumdiskussion om det, selvfølgelig skal det ske i grupper).

FÆLLESPROBLEMER

Ja, her må vi selvfølgelig nok engang tage fat på HIERAKI og PAMPER problemerne, og her ligger en stor del af Q problemerne osse. Det er jo overhovedet ikke noget særlig specielt problem. Vi kender det fra alle mulige steder i dette borgerlige samfund:

- fra skolen, - problemet gælder ikke kun lærer/elev forholdet, hvor læreren har autoriteten, men osse eleverne indbyrdes er der hieraki, de dygtige/ de dumme, de populære/de upopulære, de kønne/de grimme og en masse andre forhold.

- fra familien, - forældre/børn, konen/manden

- fra arbejdspladsen, - kvinder/mand, - ufaglært/faglært m.m.

Alt dette er banalt, det kapitalistiske samfund solletter folk.

59
Det næste er osse banalt: problemerne er røget med ind i venstrefløj-
jen og her er det heller ikke nyt; I de nystiftede kommunistiske par-
tier var spørgsmålet om, hvordan man skaber et reelt demokrati inden-
for partiet og mellem parti og masse centralt, ligesom kvindeproblemet
var det. - I ungdomsopprøret var antiautoriteten central. De unge gjor-
de oprør imod mandsautoriteterne, studenterne imod lærerne og rekto-
rerne. Ud af ungdomsopprøret kom bl.a. den kvindebevægelse vi kender
i dag, her hjemme rødstrømpebevægelsen, hvor man stadig holder fast
ved, at arbejdet foregår i basisgrupper og ingen fast ledelse, men
koo-grupper, hus-grupper og lign. grupper, der varetager de faste op-
gaver.

Vores, dvs. MÆS rødder går jo osse tilbage til ungdomsopprøret- studen-
terbevægelsen blev en del af det. Vi er osse organiseret i grupper
(eller rettere prøver til stadighed at gøre det - at det ikke går så
godt hele tiden er nok en vigtig del af problemet), vi har officielt
ingen fast ledelse, men har et skiftende AU. Men så kan vi heller ikke
præle mere - vores store problem er jo netop, at det rent faktisk er
en formel ledelse: PAMPERNE - at vi ikke har en fuldt demokratisk be-
slutningsproces,

men derimod et HIERAKI, at vi ikke har en fordeling af ansvar og arbejdsopgaver,

en et ARBEJDS- OG PRÆSTATIONSRÆS.

lg vi ved det godt- vi snakker om det på vartshus og seminarier, og vi prøver fak-
tisk gang på gang at gøre noget ved det, og vi kan vist godt sige, at vi alle er
villige til at prøve at løse det, men det er der bare endnu.

Disse problemer er selvfølgelig fælles for os alle, men der er vist ingen tvivl
om at normerne for dette ræs er typiske mandsnormer. Vi vil ikke gå i gang med en
angere forklaring på, hvorfor det netop er mændene, der kører ind i dette ræs.
Vi har bare det indtryk, at på venstrefløjjen er rødstrømpebevægelsen det eneste
sted, hvor disse problemer ikke er helt så enorme (selvom de selvfølgelig osse ek-
sisterer der).

LEDERE ER OG BLIVER LEDERE

OG LEDERE

OG LEDERE

OG LEDERE

OG LEDERE

VORES FORSØG PÅ FORKLARING .

Vi vil gerne prøve på at komme med noget af en forklaring på, hvorfor vi ikke har
en fuld demokratisk beslutningsproces, en ligelig fordeling af arbejdsopgaver og
ansvar, men derimod pamperi, hieraki, arbejds- og præstationsræs.

60
I princippet foregår vores arbejde i M.F. således: ALLEsiddere i en basis/projekt-
gruppe, og det arbejde som disse grupper laver besluttes af hele fronten på plenum-
ner og seminarer ud fra en fælles prioritering af hvilke arbejdsopgaver der vigti-
ge. Ligeledes evalueres og afsluttes gruppernes arbejde af hele fronten. A.U.vare-
tager de løbende opgaver.

Reelt foregår vores arbejde mere i retning af dette (hei, nej vi siger ikke at al-
le altid gør sådan) : NOGLE sidder i basis/projektgruppe, mange gør ikke. A.U. fun-
gerer ikke godt, dels sidderder ikke repræsentanter fra alle grupperaltid, og dels
er det jo vanskeligt at have repræsentanter fra grupper, der ikke eksisterer, så-
ledes at "løsgængerne" repræsenteres i praksis af de "løsgående" pampere.... så
formidlingen af informationerne og dermed osse beslutningerne ikke kan være demo-
kratisk.

Hvordan besluttes så hvad de få basis/projektgrupper arbejder med? Ja, mange fin-
der selv ud af opgaver som de synes er vigtige at gå i gang med (det er jo nu især
pamperne) og laver så grupper om det og plukker selv M.F.-folk ud eks. siksaksund
og dioxin. Siksaksund-gruppen fik opgaven ved at vores styrelsesmedlem fik kontakt
til SAK gennem studenterrådets solidaritetsarbejde (uniprint, sabro ób), og det
var selvfølgelig ok, men derefter "håndplukkede" Erika og Anne to M.F.-folk, nem-
lig Ove og Johan til gruppen. Meningen var selvfølgelig god nok, men det er en for-
kært måde at gøre det på.

Dioxin-gruppen, som kørte i sommerferien og arbejdede med Seveso katastrofen (selv-
følgelig ikke den nuværende giftgruppe) blev osse startet "tilfældigt" nemlig ud
fra at der skulle skrives en artikel til studentertidningen, og der blev fundet folk
frem fra krogene til det. Ja ja, vi ved godt at det ikke kunne gøres anderledes
på den måde som M.F. kører nu, men det er sgu da forkert alligevel.

Eller osse uddelegerer dem der finder de vigtige opgaver dem til andre f.eks. en
skolingsgruppe eks. profylakse. Profylaksegruppen blev dannet ved, at skolingsle-
derne for et skolingshold definerede projektet og satte holdet i gang med opgaven.
Opgaverne kommer så bagefter op til diskussion på plenum, hvor pamperne taler godt
for hvor vigtige de er !

Og så er der alle de andre opgaver, mere eller mindre af løbende karakter, som he-
le tiden bliver taget op på plenum og blandt folk. F.eks. alle fagkritisk front
diskussionerne, men osse sådanoget som russeminar, valg. På hvert eneste plenum
og seminar har vi jo nogle enorme arbejdsopgaver som lige skal ordnes, d.v.s. udde-
legeres. Og så kører løbet. Arbejds- og præstationsræs kører, pampervældet og
hierakiet blomstrer.

HISTORIEN OM DEN DYGTIGE OG DEN DUNNE

Men hvorfor? Ja, pamperiet og hierakiet opstår ikke kun på grund af at der er nog-
le der bedre til at snakke end andre, at der er nogle der kan en masse fremmedord
at der nogle der kan holde oplæg i det uendelige. Nejdet er fordi der er nogle der
er "dygtigere" end andre. Ja, så er det sagt, og lad os så prøve at se på det i
stedet for hele tiden at krybe uden om det. De dygtige ved meget, kan organisere
meget, kan diskutere meget, kan få øje på mange vigtige ting, er aktive og har lyst
til mange ting. Og vi ved osse godt at de er dygtige fordi de har LÆRT det, de har

der er sjovt og spændende. Men det er osse de dygtige der gør de dumme dummere og sig selv dygtigere!

Det er ligesom i skolen, de dygtige bliver hurtigst færdig med regneopgaverne og får ekstra opgaver, får sjovere opgaver, bliver endnu dygtigere, får endnu mere lyst til at gå i gang med ting, snakker mere i timerne, og så bliver de valgt ind i elevrådet osv.

Og de dumme bliver sløvere og sløvere, til sidst tør de ikke spørge mere, skriver af og tør ikke sige "det ved jeg ikke" eller "det kan jeg ikke finde ud af" og så "gider de ikke mere" og pjækker. Og hvad hjælper det så, at lærerne siger "du skal gøre dit og dat"

Ja, vi ved godt at alle prøver at gøre noget ved det, prøver at lære fra sig - men det er i alt fald ikke lykkedes godt nok endnu! Og dette eksempel skal vise to ting:

- at både pamperne og de menige bliver LÅST FAST i deres roller.

For når først de menige er så sløve og passive, så forventer de at pamperne klarer ærterne, sætter diskussionen i gang, planlægger arbejdet, sørger for, at det bliver gjort, enten ved at det er pamperne selv, der gør det eller ved at sætte andre i gang. Og så må pamperne gøre det, for ellers bliver det ikke gjort. Og så er det dælme svært at standse maskinen.

- At det er de dygtige der bestemmer farten, sætter niveauet, sætter arbejds-og præstationsræsæt i gang. Man har værsgo' at følge trop, hvis man skal have nogen chance for at følge med i og forstå, hvad der sker og dermed mulighed for REEL indflydelse på tingenes gang. Her er ikke plads til vaklen i gelederne eller svaghed.....her går man ikke tur på stranden, fordi man ikke ORKER at lytte, snakke, tage stilling til endnu et maraton-plenum. DET ER OSSE HER EN VICTIG SIDE AF Q-PROBLEMET LIGGER. Man har som q på venstrefløj (osse i MF9 to muligheder: at forholde sig smilende passivt eller piske ind i ræsæt og blive dobbelt så skrappe som d'herrer frontkammerater! (Vi har her med oplægget valgt det sidste, men det er ikke et alternativ vi vil acceptere.

- at man pjækker, når man ikke kan klare det, og så er man udenfor.

Vi ved alle at disse problemer SKAL løses, og at vi alle er villige til at gøre noget, ved vi. Men vi må se i øjnene, at det ikke løses af en god vilje. Vi må OFRE NOGET PÅ SAGEN. Ja ja - alle er med endnu. Men hvad nu hvis vi siger: vi må tage sikkerhedsnettet væk- vi må tage den risiko, at VI TABER NOGLE VIGTIGE OPGAVER PÅ JORDEN, AT VI IKKE UDFØRER ALT DET VI GERNE VILLE, AT VI MÅSKE LAVER NOGLE TING DÅRLIGERE END VI PLEJER! Kort sagt, vi skal kun lave de opgaver vi rælt kan klare. Vi vil i næste afsnit fortælle mere konkret om hvad vi har tænkt os. Her vil vi sige nogle generelle ting, så den værste ophidselse har lagt sig til i skal i gang med vores forgiag til løsning.

ANSVARLIGHED HVAD ER DET?

Vi mener, at der er mange vigtige opgaver, som MF skal tage sig af. Men vi mener IKKE, de er så vigtige, at man bliver nødt til at løse dem ved at lade pamperne organisere det (det skal jo gå hurtigt, der er jo ingen andre der vil, der er jo ingen andre der føler sig ansvarlige). Vi har alle prøvet at stå med en opgave som skulle løses, og at der er pinlig tavshed, når arbejdsopgaverne skal uddeles. Så bliver man sur over at "de andre" ikke "gider", når nu det er besluttet på plenum, at dette skal laves- de "andre" er uansvarlige, doyne. Når man tænker nærmere over det, så er det altid folk, som man ikke kender særlig godt, man synes er uansvarlige og laver for lidt. Dem man kender nogenlunde, kender man nemlig osse så godt, at man ved, at de faktisk laver både det ene og det andet, eller der er bestemte grunde til, at de ikke kan klare mere.

Når vi vender bøtten på hovedet, så kender vi osse alle den situation, at man faktisk har heldes dårlig samvittighed over, at man ikke osse lige kan

et nap med her, måske melder man sig så, enten "fordi det skal jo edres-og så må jeg jo hellere" (der er en martyr i mange af os) eller osse bliver man presset til det-"jeg har lo opgaver, du har kun 3, så skal du gøre det." Måske melder man sig ikke-hvi s man er standhaftig nok- men desværre er løsningen for mange at man snl-ger sig ud lige inden arbejdsopgaverne skal deles ud, eller- og det er det værste -så bliver man helt væk.Vi løser problemet individu-elt -vi sætter hver vores grænse for hvad vi kan klare -vi pjækker -vi undskylder os(de eneste legitime undskyldninger er eksamen, lo opgaver, mavesår og astma).

Vi skal ikke sætte opgaver igang uden at vide om der er folk til dem.Vi skal spørge folk, og vi skal selv fortælle om hvad vi laver og de problemer vi har
Vi må tage FÆLLES beslutning om hvad der er vigtigt og hvad vi kan klare.

Vi er ikke noget centralistisk opbygget parti, hvor spidserne sætter slaverne igang og holder dem til tilden.Og vores rolle er vel at mærke ikke det kommunistiske partis.Vi skal ikke overvurdere vores rolle på venstrefløjten.
Vi er en vigtig del af studenterbewægelsen -men ikke andet, endnu da.Vi må huske på at vi ikke kun er studenter -vi er osse beboere, nogle af os er kvinder, nogle af os har børn, vi er alle undertrykte mennesker i det kapitalistiske samfund med dets forurening, vold.....

så der er masser af opgaver for socialister at gå igang med.Vi er ikke ved at starte en diskussion om vores klassetilhørsforhold, frontens nuværende og senere rolle, partiets rolle eller noget som helst andet i den retning.Vi vil bare understrege, at verden(desværre) ikke går af lave, at revolutionen nok ikke forsinkes ret mange dage, selv om vi klonker i det nogle gange.MF har ikke noget der bare ligner de problemer, som f.eks.det russiske kommunistiske parti stod i på dets 10.partikongres i 1921, da arbejderoppositionen og Alexandre Kollontaj kritiserede den nye økonomiske politik.Som følge af denne var der blevet indført en enkelt leder på hver virksomhed, i stedet

for en kollektiv ledelse, og desuden kørte man med statslig ledelse af den samlede produktion og organisation heraf, i stedet for som Kollontaj mente arbejderklassens kollektive ledelse.

Vi er ikke i stand til at vurdere dette eksempel i forhold til landets dårlige økonomi.Det er kun et eksempel så vi kan tænke ud over vores egen daglige verden.VI RISIKERER SÅ GODT SOM INTET T FORHOLD TIL HISTORIEN, for nu at sige det svulstigt.Vi sidder lunt og godt i vores MF-sandkasse i lyset af den samlede socialistiske bevægelse

ALTSÅ
MF kan godt ændres meget uden at sætte alt over styr!
MF kan godt risikere at lade mor køre den fine nye bil!
MF kan godt risikere at lade børnene luge det fine blomsterbed!
MF kan godt risikere at lade pigerne sætte plader på det nye stereo-anlæg!

MF kan godt risikere AT LADE FOLK LÆRE AF DERES EGNE FEJL!
MF kan godt risikere AT LADE DE "UANSVARLIGE" TAGE ANSVARET!

Vores LØSNINGSFORSLAG.
Vi har i det foregående opridset en masse problemer, og vi vil nu prøve at sige lidt om, hvordan vi tror nogle af disse problemer kan løses. Vi mener, som vi tidligere har sagt, at en af grundene til, at heirakiet osse opstår inden for en organisation som vores, er, at det er forskelligt, hvor mange arbejdsopgaver folk i fronten deltager i,- nogle laver næsten ingenting og andre enormt meget.

MINIMUMSGRÆNSE.
Ud fra det synes vi det ville være udmærket, at fastlægge, at alle skal være med i mindst een basisgruppe. Vi mener selvfølgelig ikke, at folk, hvis de et halvt år af den ene eller den anden grund ikke deltager i en gruppe, skal smides ud af fronten, men vi vil have en offentlig begrundelse for hvorfor de ikke har tid til at deltage i noget arbejde.

MAXIMUMSGRÆNSE.
Der er ingen, der må være med i mere end tre grupper. HER kommer den chokerende ny skabelse indenfor fronten,- nemlig en maksimumsgrænse. Jamen, kan vi da virkelig mene, at folk, der har kapacitet til at være med i lo grupper ikke skal have lov til det? Ja, det kan vi faktisk, hvis ikke I kan huske begrundelsen, så læs oplægget igen.-- Et lille valgsprog: " Hvis der ikke er nogen, der laver det, hvis jeg ikke gør det, er det ikke vigtigt." (vistnok oprindeligt Ove's). ----- Det vigtigste i det her er altså, at der fastsættes en maksimumsgrænse. Det magiske tal behøver ikke at være tre, men det skal faneme være lille.Ligesådan må vi diskutere, hvordan

for at lave politisk arbejde uden for uni f, eks. boligarbejde.

Det skal selvfølgelig være sådan, at man i begyndelsen af et semester får planlagt det kommende semesters arbejde bedre end hidtil. Når der melder sig nye opgaver, er det nødvendigt, at man, inden man går i gang med dem, undersøger, om der er arbejdskraft til at varetage dem. Er arbejdsopgaven så vigtig, at den simpelthen skal gennemføres trods manglende arbejdskraft, for selvfølgelig skal fronten ikke bare være en eller anden diskussionsklub, der tager ting op den har lyst til, må man prioritere den frem for allerede eksisterende opgaver, så det ikke bliver et ekstra arbejdspress.

SOCIALE FORHOLD

Hierakiet eksisterer osse i sociale sammenhænge indenfor fronten, - dem der er med i det hele kender ikke blot alle i MF, men osse dem, man (på nuværende fronthistoriske tidspunkt) bør kende i FF. Vi mener, det er enormt vigtigt, at man fungerer godt socialt med de mennesker man indgår i arbejdsammenhænge med, - vi havde nær sagt, det er betingelsen for at lave et ordentligt stykke arbejde. Her mener vi basisgrupperne er kernen, det er skide vigtigt at basisgrupperne fungerer godt - osse socialt, så man i hvert fald har et sted i fronten, hvor man føler sig godt tilpas.

Det vi her vil sige, er, at vi er trætte af at arbejde i grupper, hvor man ikke kender hinanden ud over hinandens navne, - at vi er medicinere, og at vi er med i fronten, - hvad vi så laver derudover er hver enkelt's "personlige hemmeligheder". Hvordan lærer vi så hinanden bedre at kende? Ja, bl.a. ved at tage på weekend sammen, spise sammen, men først og fremmest ved at snakke med hinanden om det vi ellers går og laver, og de andre problemer vi har.

Vi mener dog osse det er vigtigt at vi lærer andre at kende end lige dem vi sidder i basisgruppe med, så derfor foreslår vi, at vi laver nogle SNAKKEAFTENER, hvor vi deler os i grupper med folk fra forskellige basisgrupper. Der vil sådan en aften være mulighed for at høre om, hvad de forskellige grupper går og laver, og så ellers snakke om hvad man har lyst til.

BØRNE

Så har vi jo tilsidst et lille overset problem, - nemlig de 6 MF børn vi har! Skal vores politiske verden stadigvæk være en voksenverden - en mandeverden. Vi foreslår nu, at der nedsættes en gruppe af fyre (ikke fadre) der organiserer børnepasningen vi vil selvfølgelig gerne være med til at passe dem.

VI HAR ALLE OPLEVET AT:

- du har "glemmt", at vi faktisk osse har været med til det oplæg, holde det møde, deltage i den arbejdsgruppe -og hvis du endelig opdager, at vi har lavet noget, så straks at det er den mest pameriserede af os, der har det hele (eller i hvert fald det vigtigste) og "giver ren" for det, dvs det er hende du spørger, diskuterer -se din opmærksomhed glide væk fra os og vpres snak den "kønne" pige, der sætter sig på den anden side.
- vi ikke har snakket om det bagefter, når vi har været sammen.
- du har skruet charmen på, vittigheder, dybsindigheder, overfor den ny rus-, skolings-, frontpige.
- du undskylder dig altid med at du var fuld eller skæklare alting
- føle os "grimme, klodsede" og derfor uinteressant og være glad for dig, prøve at komme i kontakt med dig ud spille op - og så se dig skride lige hen til en anden som spiller traditionelt op.
- føle os som følelsesmæssige skraldespande: du smider a problemer lige i sylten på os, så du kan få nyt med til sætte jagten .

-høre dig slå om dig med mandschauvinistiske vittser -du går rundt med den mest borgerlige opfattelse af hve "køn, sød, dejlig, mystisk" pige er ...men bægter det f selv og overfor os.

-du åbenbart ikke kan genkande situationen, hvor det tra le spill begynder...? For ellers ville du vel ikke som kø lebevådt og socialist, gang på gang spille med, og så k risk benægte det bagefter eller være totalt uforstående kritik?

-I simpelthen ikke kan eller vil forstå det og indrømme ...og det er den første forudsætning for at vi kan disk det sammen . Indtil da er det påstand mod påstand -
.....kvinde mod mand!

og læs så indledningen igen, før du skælder os ud i g-gruppen medicin

- FT-1 OM DE REFORMISTISKE TEORIER OM STATEN. Udarbejdet på grundlag af Müller/Neußens 'Socialstatsillusionen og modsigelsen mellem lønarbejde og kapital' og følger resumerende denne bogs disposition. Producenteret af en skollingsledergruppe på mellemuddannelserne. 28 s.
- FT-2 TEKST-SAMLING AF SCHANZ, MARGARDT OG PEER E. SØRENSEN. Indeholder HJ Schanz 'Vasenslogik og omfangslogik' samt håndudskrevet referat af foredrag og diskussion med dette papir som oplæg. Desuden Ole Marquardt 'Om nogle problemer ved en videnskabsteori' og 'Reduktionsproblematikken i den marxiske arbejdsværditeori' samt Peer E. Sørensen 'Kritik af Jürgen Habermas "Borgerlig offentlighed"', 212 s.
- FT-3 KAPITAL, KRISE OG STAT af Birger Linde og Skjold Fink. En kort indføring i kritikken af den politiske økonomi med krise- og statsbestemmelser. 55 s.
- FT-4 KRITIK AF GRÆNSENYTTE-TEORIEN. Oversættelse af del af denne tekst produceret af Socialistiske Hochschul-gruppe Nürnberg, og tidligere delvist offentliggjort i Politiske Arbejds-tekster, nr. 1. Påviser nytte teoriens teoretiske sammenbrud for den borgerlige økonomiske teori og dens ideologiske karakter, men dog kun en skitseagtig kritik af nytte- og pristeorien. Fagspecifik motivationstekst. TILLÆG. samme størrelse og pris. 28 s.
- FT-5 ET INTRODUKTIONSFOREDRAG OM KRITIKKEN AF DEN POLITISKE ØKONOMI af HJ Schanz. Præsiserer kapitalismens forudsætninger og giver en almen introduktion til økonomikritikken. Meget anvendelig for eksempel til introducerende skolingsforløb. 16 s.
- FT-6 HJ SCHANZ: NOTER TIL KAPITALENS 2. BIND. Udskrift af Schanz' gennemgang af Kapitalens 2. bind i 1972. Indholdet relateres til Schanz' 'Læseplan til Das Kapital' (Vodtryk). Bogen rummer også vigtige arbejdsoplysninger om problemstillinger i 2. bind, fx. 'Gesamtarbeiterproblematikken', 'overgang fra 1. til 2. kapital-bind'. Ialt 212 (meget komprimerede) sider til brug som direkte supplerende læsning. Det skal pointeres, at teksten ikke er hverken introducerende eller tekstnær, men formulerer et meget kvalificeret oplysningsmateriale om marxistiske opfattelser af bindet. 212 s.

DET PINLIGE

Ja nu kan vi ikke trække det ud længere - nu må vi til det. Som de sande krystere vi er blevet i løbet af vores frontarbejde på det kønspolitiske område, vil vi selvfølgelig starte med en masse undskyldninger... hm, ja.

Vi er godt klar over, at dette ikke kun er fyrenes fejl. Vi ved godt at problemet osse er, at frontpiger stadig optræder som kønsobjekter, at vi hopper med på de små julelege og pikante spil. Men hvorfor gør vi det? Ja, det er noget af det samme som karrusellen med de dygtige og dumme. Nemlig, at det er fandens svært at lade være, når det stadig forventes af os - når i stadig spiller med, når i somme tider ikke er til at komme i kontakt med, uden at vi spiller vores roller.

Da vi havde problemet oppe på sommerlejren (medicinerfrontens sommerlejr '76, hvor vi forsøgte at lave en socialistisk fest, som vi senere diskuterede meget bla. ud fra et teaterstykke, som vi opførte derude), snakkede i meget om at problemet var, at der manglede seksualitet. Ja, det er osse rigtigt, for festen var ikke den traditionelle jagtmark, og vi var ikke i stand til at udtrykke vore seksuelle behov på andre måder. Men at den oplevelse i den grad tog pippet fra jer (så nogle af jer sad og rev sjofle vittigheder af i en brandert), kan vist kun skyldes, at det er første gang i for alvor oplever, hvad det vil sige at unngå jagt/objekt-ræset. Det er nemlig forbandet svært, at sætte noget i stedet. Det har osse været vores problem (og er det stadig) alle de gange vi nægtet at gå ind i spillet.

Hvad sker der, når vi ikke spiller rollen? Ingenting.

Hvornår er det vi falder tilbage i objekt-rollen? Det er sgu da, når det er umuligt at komme i seng med jer uden at vi gør det, og når vi er blevet tilstrækkeligt desperat over det. Mange af os hutler afsted uden nogen seksuelle forbindelser til jer, fordi vi ikke kan holde ud at falde tilbage i rollen, fordi vi fanne IKKE VIL tvinges tilbage i den af vores "SOCIALISTISKE KAMMERATER"

Her er nogle af de situationer, som i alt for tit nægter eksterer eller nægter at forstå. Men vi er MINDST 90, der leder os jøkke af det, lader os latterliggøre, hvis vi prøver at forklare jer det.

- FT-7 MATERIALER TIL LÆSNING AF KAPITALENS 2. BIND (1). Oversættelse af Mehrwert 5, ch. 4 samt to papirer om reproduktionsafnittet af hiv. Per Drud og Jytte Juul Jensen. Endvidere et kort overgangspapir til 3. bd. af Niels Albertsen. Teksten er mangfoldiggjort som introduktionstekst til 2. bind, den kan læses simultant med gennemgangen som tekststræ støtte, og reproduktionspapirerne kan eventuelt erstatte en nærlæsning af selve båndets 3. afsnit. 99 s.
- FT-8 OM SAMMENHÆNGEN MELLEM PROFITPRODUKTIONENS FORMER, ARBEJDETS ORGANISERING OG LØNREFORMERNE I DANMARK '45 - '70. Jesper Lund og Peter Wulff. Er hovedsagelig eksemplarisk diskussion af lønformer, parallelt med Semmler m.fl. 'Lønformer og.....'(Modtryk '74)'. Teksten rummer ikke diskussion af videnskabssteoretiske og metodiske problemer i forhold til de såkaldte realanalyser. 55 s.
- FT-9 STAMOKAPITORIENS GRUNDBEGREBER OG DERES TEORIHISTORISKE UDVIKLING. HJ Vodsgård, Kurt Jensen, Leif B. Nielsen. STAMOKAPITORIERNES OFFAFTELSE AF STATEN OG KAMPEN IMOD DENNE. Birthe Kabel, Jens Erik Sørensen. Ses i sammenhæng med FT-23, 'DKP og kapitalismen', til diskussion omkring stamokapitorieerne, til kritikken af teoriudviklingen indenfor DKP og den af DKP førte politik. 158 s.
- FT-10 DOBBELTLOGIKKEN I DEN MARXISKE TEORI OG NOGLE VIDENSKABSTEORETISKE KONSEKVENSER HERAF. Rummer en argumentation for at betragte værdilogikkens totalisering i forhold til en allerede eksisterende brugsværdilogik - papiret er derfor en kritik af HJ Schanz 'Til rekonstruktion.....' (Modtryk '73). HJ Thomsen. 81 s.
- FT-11 ET PAPIR OM NEUSS: IMPERIALISMUS UND WELTWACHT-BEWEGUNG DES KAPITALS. HJ Thomsen har lavet dette arbejdsblad til brug for gruppediskussioner om imperialismen. Er resumerende i forhold til Neüss's bog. 28 s.
- FT-12 PSYKOLOGIENS KRISE FØR OG NU. Elementer til en analyse af psykologiens genstandsområde. Søren Keldorff. 200 s.
- FT-13 KAPITAL-LOGIK OG BEVIDSTHED. KRITIK AF EN AFLEGNINGSSTRATEGI. Det primære eksempel i teksten er Lundkvist: Kapitalens bevidsthedsformer. Gitte Rindom har skrevet papiret og Anders Lundkvist et efterord. 50 s.

- FT-15 ARBEJDERUDDANNELSE OG KLASSEKAMP. Til en strategi for oplysningsarbejde af en socialistisk arbejderuddannelse. Poul-Erik Tindbæk. En sammenfattende diskussion af de hidtidige erfaringsudviklinger. 90 s. TILLÆG. Punkter til en kritik af arbejderuddannelse og klassekamp. Jan Knus. Om kampene i uddannelsessektoren. Et svar. Poul Erik Tindbæk.
- FT-16 SAMFUNDSTEORI - SUBJEKTTEORI - SYGDOMSTEORI. Til oparbejdelse af videnskabssteoretiske forudsætninger for udviklingen af en materialistisk sygdomsteori, med hovedvægten på psykose og arbejderklasse. Hanne Grey, Erik Poort og Jørgen Skeel-Gørling har lavet papiret, som er videnskabssteoretisk orienteret og opsamlere hidtidige diskussioner om sygdomsteorier i videnskabssteoretisk perspektiv. Er skrevet til anvendelse i problemfeltet subjektteori/socialisation. 107 s.
- FT-17 OMKRING ORGANISERINGEN AF EN KLASSEBEVIDSTHED. Arbejdsblad over Nægts bog 'Sociologisches Phantasie und exemplarisches Lernen' lavet af den danske oversættergruppe. 250 s.
- FT-18 SOCIALARBEJDERENS ROLLE I DET KAPITALISTISKE SAMFUND. Tove Fensten og Lotte Wandel om erhvervsstrategi-betingelser for socialarbejdere. 150 s.
- FT-19 INTRODUKTIONS-TEKSTER. Tekster fra Marxistiske Arbejderskole. Peter Madsen: Kapitalens akkumulations- og krisebevægelser. Kurt Ågård: Samfundsvidenskab og fagkritik. En samling papirer til skolekursus. 70 s.
- FT-20 MATERIALER TIL LÆSNING AF KAPITALENS 2. BIND (2). Oversættelse fra 'Aspekte der marxchen Theorie, 2' af Matte Rizak. 89 s.
- FT-21 SANSELIGHED OG KARAKTER. Flemming Orheim om karakterdannelsens klasse-sammenhæng. Socialisationstekst. 128 s.
- FT-22 FOLKESKOLENS UDVIKLING. En analyse af folkeskolen snævert og af betingelserne for pædagogiske strategier i bredere forstand. Leo Andersen og Katrin Hjort. 390 s.
- FT-23 DKP OG KAPITALISMEN. Michael Witte - kritik af KP. 175 s.

70

FT-24 KVINDGRUPPE-TEKSTER. Overvejelser vedrørende en analyse af arbejds-kraftreserveproblematikken, specielt med henblik på kvinderne, Anette Borchorst. En indkredsning af problemet om den specifikke udbytning af lønarbejderkvindene set i relation til den samfundsmæssige og ar-bejdsmarkedspolitiske udvikling, Randi Marcussen. 57 s.

FT-25 BEVIDSTHEDSSOCIOLOGI 1-2. Elementer til en teori om bevidsthedsdan-nelsen i det borgerlige samfund. Fra arbejdsgruppe på Nordisk Insti-tut, Å.U. 478 s.

FT-26 KILDER TIL FAGKRIKENS HISTORIE BD. 1. Perioden '69 - '73. 263 s.

KILDER TIL FAGKRIKENS HISTORIE BD. 2. Perioden '73 - '75. 184 s.
Samlet af fagfronten for dansk.

OM STUDENTERBEVÆGELSEN 1968 - 1976 BD. 3. 330 s. En tematiseret gennemgang af der århusianske studenterbevegelses udvikling fra ra-dikal-demokratisk til socialistisk kamp. Hans Oluf Schou, Bent Dau-gård, Bodil Mørlev

FT-27 KAPITALENS KRISE - ARBEJDERKLASSENS KAMP. Antologi om kri-senedslag på arbejdskraft-markedet. Samlet af gruppen om-kring 'Produktionsprocessens betydning for bevidstheds-dannelsen'. 396 s.

FT-28 FORUDSÆTNINGER FOR EN SOCIAL-PÆDAGOGISK STRATEGI. En sko-lingsgruppe på socialpædagog-området har i specialeform problematiseret deres erhvervsstrategiske situation. 200 s.

FT-29 PÆDAGOGSTREJKEN '75 - EN INTERVIEW-UNDERSØGELSE. Formid-ling af erfaringer fra en mellemlags-aktion. Udarbejdet af en gruppe pædagog-studerende. 50 s.

FT-30 DECEMBERSANGE. Udgået af produktion.

FT-31 SOCIALDEMOKRATIET SOM FOLKEPARTI. Elementer til belysning af socialdemokratiets revisionisme/reformisme med rege-ringsperioden 1924-26 som historisk - konkret eksempel. Ellen Bastholm. 159 s.

71

FT-32 DIALEKTIK OG LEGITIMATIONSVIDENSKAB. Arne Bang Jønsby og Flemming Hvild Nielsen. En idéhistorisk skitse over komplek-set den dialektiske materialisme med udgangspunkt i Marx og Engels, og "østmarrismen"s skiftende udformninger fra 1938 til i dag. 86 s.

FT-33 ANTOLOGI OM SOZIALISTISCHES BÜRO. Antologi indeholdende Sozialistische Büro's teser samt et udvalg af artikler fra 'links' omkring den aktuelle strategidiskussion. Oversæt-terkollektiv. 110 s.

FT-34 OM SAMFUNDSMÆSSIGGØRELSE. To artikler: Ole Marguardt, en kommentar til samfundsmæssiggørelsesbegrebet, og dettes be-tydning for forholdet imellem 'logik' og historie. Peer E. Sørensen, omkring uddannelsesøkonomi. Problemer ved uddan-nelsessektorens samfundsmæssiggørelse. 185 s.

FT-35 VERDEN ER IKKE ET TERAPEUTISK SAMFUND. Ansætter til en ana-lyse af socialrådgiverens erhvervsfunktion. Kritik af 'Pag-beskrivelse for teori og metode i socialt arbejde'. Benthe Stig, Den sociale højskole i Århus. 84 s.

FT-36 STUDENTERBEVÆGELSEN - ILLUSION OG VIRKELIGHED. Et forsøg på tematisering af studenterbevegelsens teoretiske og poli-tisk-organisatoriske udvikling. Boj Bro. Suppleret med to forskellige kritikker. 125 s.

FT-37 NOGLE PROBLEMER OMKRING BESTEMMESEN AF FORHØDET MELLEM 'VARESTETIK' OG SENKAPITALISME. Gerd Lütken. 115 s.

FT-38 EN UNDERSØGELSE AF REKLAMENS HISTORISKE UDVIKLING OG FOR-MIDLING. Anne Birgitte Nørgård. Et forsøg på en historisk bestemmelse af området reklame og marketing management og de teoretiske overvejelser, som knytter sig hertil. 210 s.

FT-39 TENDENSER I SOCIALPOLITIKKEN. Opgave på socionomoverbygg-ningen på RUC af Laura Nielsen. 194 s.

- 72
- FT-40 OMKRING SUBJEKTKONSTITUERINGEN I DET SENKAPITALISTISKE SAMFUND. Et led i forsøget på at videreudvikle en teori om subjektivitet i det senkapitalistiske samfund ud fra marxisme - psykoanalytisk diskussion. Udarbejdet af Lise Andersen, Kirsten Høgh, Jonna Lund Jørgensen, Jette Rytko. 66 s.
- FT-41 DANSK SOM FÆLLEFAG I EFG - TENDENSER OG PERSPEKTIVER. Specialopgave ved Nordisk institut, ÅU. Ivar Kryger, Anne Margrethe Schwarz. 185 s.
- FT-42 BONDEOFFENTLIGHED I DANMARK I DET 19. ÅRHUNDREDE. Del af større projekt omkring offentlighedsstrukturens udvikling i Danmark i det 19. århundrede ved nordisk institut, ÅU. Steen Fiil, Anne Jerslev, Mogens Krabæk, Karin Luxhøj Sloth, Jørgen Stiegel. 137 s.
- FT-43 TIL DISKUSSION OM ARBEJDERBEVIDSTHED OG POLITISK UDDANNELSE. Forfatterkollektiv ved psykologisk laboratorium i København. Et forsøg på sammenfatning og afklaring af det fagkritiske arbejde med emnerne 'arbejderbevidsthed' og 'politisk arbejderuddannelse'. 149 s.
- FT-44 HISTORIE OG SOCIALIZATION. Nogle forudsætninger for den borgerlige opdragelses historie som elementer til en materialistisk socialisationsteori. Speciale ved psykologisk institut, ÅU. Vibeke Gøtzsche. 201 s.
- FT-45 AKTIV KULTURPOLITIK OG ARBEJDERELEMENTER. Speciale på institut for dramaturgi. Exe Christoffersen. Socialdemokratiets kulturpolitik efter '45, og det arbejde som fra forskellig side, i forbindelse med aktioner, solidaritetsarbejde o.l., er i gang med at indholdsbestemme et socialistisk kulturbegreb - og praksis. 227 s.
- FT-46 TERAPI: FRIGØRELSE IKKE TILPASNING? Teori og praksis. Specialopgave ved institut for terapiasistent, ÅU. Ase Brandt, Rosa Hassing, Anette Høst, Birthe Johansen. Et forsøg på medvirken i udviklingen af en fritgørende terapiform. 90 s.
- FT-47 MODENITET. Nogle forudsætninger og betingelser for konstituering af en modmagt i studentarbejdsbevægelsen. Afløsningsopgave på psykologisk institut, ÅU. Margaretha David, Thomas Nielsen. 156 s.

- FT-48 'HVAD VAR DET NU MED PORTUGAL?' Nogle artikler om den portugisiske udviklingsproces. Projektgruppe ved historisk institut, ÅU. Til belysning af de vigtigste økonomiske, sociale og politiske forhold, der førte til det antifascistiske kup i Portugal 1974 og den socialrevolutionære proces, der satte i gang. 149 s.
- FT-49 DEN BØRRELIGE LÆGEVIDENSKAB. Tekster til kritik af sygdomsbegreb og videnskabsforståelse. Medicinerfrontens Videnskabskritikgruppe. 105 s.
- FT-50 Bind 1. BEKKEKUND-BLOKADEN. En rapport udarbejdet af Kirsten Møsgård og Mariame Hedin. Et bidrag til forståelse af en arbejdskamp.
- Bind 2. Bekkelund-blokaden. PERIFERISØRGEVÅLET - kamptema for fagbevægelsen. En markering på hvilke forskelle, der skal reflekteres, før man kan lave en reel vurdering af arbejds- og kampbetingelser henholdsvis i center og periferi i DK. Projektgruppe på Arkitekt-skolen, Århus. Claus Effersøe, Anna-Lise Fruelund, Peter Kjær, Poul Bak Pedersen, Carsten Sønder. 90 s.
- FT-51 H J SCHANZ: ELEMENTER - foredrag, artikler mm. til belysning af problemer indenfor marxismen. 101 s.
- FT-52 KAPITALLOGIK OG SOCIALIZATION. Om nogle forudsætninger for en almen socialisationspsykologi. - Til kritikken af lysbetingelserne under kapitalismen - Leif Gjørtz Christensen, Helge Poulsen. Psykologisk institut, ÅU. 203 s.
- FT-53 OFFENTLIGHEDSFORVARNES UDVIKLING I DANMARK FRA 1750 TIL 1870 MED HOVEDVÆGT PÅ DEN POLITISKE OFFENTLIGHED. Del af samme projekt, som FT-42, 'Bondeføffentlighed i det 19. årh.' udspringer af. Elsebeth Korsgård, Villy H Petersen, Keld Vorup. Nordisk institut, ÅU.
- FT-54 ARBEJDSRAPPORTER TIL SOCIALPOLITIKKEN EFTER '45. Udarbejdet af en gruppe under fagkritikken på Den sociale højskole, Århus. Denne tekst opfølges af et seminar den 19. - 20. marts i Fronthuset, Mejlgade 53, for alle grupper og enkeltpersoner rundt om i landet, der beskæftiger sig med socialpolitik.

- FT-55 MOSOC - socialistiske fællessange. 109 sange m. noter, beciifinger og illustrationer. udført i ringbind/samlenappe, så der er mulighed for opsupplering. Plastikomslag, A6-format.
- FT-56 IDEOLOGI' HISTORIE OG POLITIK. (Gramsci/Althusser). Notater til en beretning om forholdet mellem Gramsci og Althusser - med specielt henblik på en almen redegørelse for de gramsciske ansatser til en overbygnings-teori. Esbern Krause-Jensen, Institut for idéhistorie. 56 s.
- FT-57 PROJEKTARBEJDE OM 30'ERNE - En antologi om krisen, kulturen og medierne. Bøld 41, 1974, Nordisk Institut, AU. 488 s.
- FT-58 Eike Henning: FORHØDET MELLEML INDUSTRI OG FASCISME. FASCISTISK OFFENTLIGHED OG FASCISMEFØRE.
- FT-59 Børge Rasmussen: ARBEJDERKLASSENS FORANDREDE REPRODUKTIONSBEHØV OG DEN STAMSLIGE SOCIALPOLITIK I PERIODEN 1930 - 45.
- FT-60 RAPPORT OM RENGØRING. Udviklingstendenser i rengøringsindustrien og deres betydning for erfaringsorganisation blandt rengøringskvinder.

Kort om prispolitikken i værtshuset.

At prispolitik overhovedet har været et væsentligt problem at diskutere i forbindelse med Fronthusets værtshus, skyldes at vi på den ene side skal have en profit, der gør at huset kan overleve økonomisk, og at vi på den anden side ikke vil få vores hårdt betrængte kaumerater mere end allerbøjest nødvendigt. Og balancen mellem de to hensyn kan godt være vanskelig. Vi i værtshusgruppen føler os ikke som mestre i kunsten, så derfor vil vi gerne lægge problemerne frem til en bredere frontdebatt.

De generelle linjer vi i gruppen har fundet rimelige og som vi har fastlagt efter lange diskussioner, betyder for mad- og bjaersalget i værtshuset:

at madpriserne skal holdes så langt nede som muligt. Det vil sige, at maden kun skal finansiere indretningen af køkkenet, samt de lønninger der knytter sig til madlavningen og driften af køkkenet, i alt ca. 60t. om ugen. Konkret har denne politik resulteret i at dagens ret koster 12 kr (kødmad) hhv. 10 kr. (vegetarret). Derudover vil vi gerne præcisere at vi naturligvis osse har anlagt en madkvalitativ betragtning på det hele. Vi mener at det må være en selvfølge, at Fronthuset kun serverer god og sund mad. Meget salat, godt brød, reelt kød osv.

Når lønudgifterne i køkkenet har kunnet holdes så langt nede som tilfældet er, skyldes dels, at gruppeorganiseringen af værtshusets daglige drift vil betyde at langt den største del af det faste arbejde lægges over på frivillig og gratis arbejdskraft, og dels, at vi ved seminarer, kongresser o. lign. regner med - dvs. forlanger - hjælp af de deltagende i et ret stort omfang.

at værtshuspriserne - dvs. salg af bajere og sprut - er dem der skal give den nødvendige profit. Vi har her et helt kontant udgangspunkt, idet vi ved fra vores økonomiske kalkulationer omkring huset, at der skal tjenes netto 250.000 kr. om året. Ellers kan huset simpelthen ikke overleve. På den anden side er tallet ikke vanvittigt og urealistisk højt. Omkring fastsættelsen af priserne på øl og sprut har vi ment at det rigtige måtte være at følge Åskens priser. Det har vi altså gjort - efter at vi har haft nogle sækker med folkene derfra, hvor alle var enige om det tabelige i at konkurrere med hinanden. Priser som dem Åsken har gør det muligt for os at inkludere de to hovedkrav, som vi star-

76

tede ved at stille op : dels kravet om en profit, der kan få husset til at løbe rundt, dels kravet om priser som med rimelighed kan betales af vores ikke særligt velbeslædede kammerater. For de - nok ret få - frontfolk, der endnu ikke har været i værts- huset, kan vi lige sige at prisene konkret er 5.50kr. for en bajer og det samme for snaps og bitter, 6.50 kr. for sprut og 2.50kr. for vand'er. Kaffe fås for lkr.

M.ht. til prispolitikken er der enkelte aktiviteter, der ikke er underlagt de her skitserede profitkrav. Det er først og fremmest solidaritetsarrangementer, hvor huset så nogenlunde deler overskuddet ved bajersalget med de folk der kører arrangementet. Der har allerede været holdt nogle stykker af den slags.

Når vi som tidligere nævnt kører med øl til værtshus- priser ved møder, seminarer, kongresser o. lign. har det flere årsager. Dem vil vi gerne kort redegøre for, fordi det her er et spørgsmål, som flere har stillet sig noget undrende overfor. Er det nu rimeligt, at man når man er til møde skal give 5.50 kr for en bajer. Når vi mener ja, skyldes det først og fremmest :

At vi i fronthuset ikke opererer med nogen form for husleje.

At øvrige faciliteter ud over lokalerne (trykkeligheder, f.ex.)
osse er gratis.

At toldvesnet formentlig ville lave en helvedes masse ballade og forlange en helvedes masse kontrol, hvis vi kørte med to forskel-

Lige bajerpriser.

I øvrigt er det vores holdning, at når kaffe, the, vand og malk er så billigt som det faktisk er, så må de folk, der ikke kan og vil betale 5.50 for en bajer, drikke andre ting. Vi er jo nemlig ikke kun ude på at skovle profit ind - liksom vi ikke er ude på at gøre folk til drankere. Vi sælger meget kaffe og mange Ramløsa og det er fint nok.

kammeratlig hilsen
værtshusgruppen.